

Život v moci Ducha svatého

**Biblické úkoly 1995
3. čtvrtletí**

Život v moci Ducha svatého

Biblické úkoly — 3. čtvrtletí 1995

Překlad: Luboš Miškovský

Sazba: Solidea — DTP Partner

Vydal: Advent — Orion s. r. o.

pro oddělení sobotní školy Česko-Slovenské unie

Církev adventistů sedmého dne, Zálesí 50, 142 00 Praha 4 — Lhotka

Vedoucí oddělení: Milan Hlouch

Praha 1995

ISBN 80 - 7172 - 077 - 1

Úvod

Úkoly tohoto čtvrtletí pojednávají o působení Ducha svatého v minulosti a zvlášť se zaměřují na duchovní osvícení provázející církev ostatků v době konce. Bibličtí proroci předpověděli dobu, kdy v moci Ducha svatého bude hlásáno evangelium celému světu. Mohutný „pozdní déšť“ — vylití Ducha svatého v posledních dnech — připraví srdce čekajících věřících na setkání s jejich Pánem a podpoří jejich snahu pomoci k záchraně ostatním.

Duch svatý dává křesťanům moc a sílu. Jestliže s ním chceme prožívat plnohodnotné společenství, je nutné vědět, kdo to je. Bible mnoho nehovoří o jeho podstatě, ale podává nám jasné informace o jeho osobě, která je součástí Boží Trojice.

V každé době Duch svatý povolával padlé lidské bytosti od hříchu ke svatosti, od nenávisti k přátelství s Bohem, od otroctví vášním a sobectví k čistotě srdce, pokoře a službě druhým. Působení Ducha svatého je dnes intenzivnější, než bylo v době před prvním příchodem Pána Ježíše. Duch svatý je Kristovým zástupcem na zemi a obdarovává věřící duchovními dary.

Naším přáním je, aby úkoly tohoto čtvrtletí nám všem pomohly nejen lépe pochopit osobnost a působení Ducha svatého, ale především cele jej přijmout a prožít jeho moc.

Kdo je Duch svatý?

Jan 14,15-26; 1 Kor 12,11; Žid 9,14; 5 Moj 6,4

Základní text

„Bůh obdařil Ježíše z Nazareta Duchem svatým a mocí, Ježíš procházel zemí, všem pomáhal a uzdravoval všechny, kteří byli v moci ďáblově, neboť Bůh byl s ním.“ (Skut 10,38)

Základní myšlenka

Přítomnost Ducha svatého v životě křesťana znamená přítomnost Božství — zdroj ušlechtilých myšlenek a činů.

Ježíš byl naplněn Duchem. Když přišel k Jordánu, aby se nechal pokřtít, Jan uviděl takovou vznešenost a čistotu, o jaké se mu nikdy ani nesnilo. Ježíš vyzařoval svatost, soucit, božskou lásku. Ježíš Kristus byl Bohem, ale zároveň také člověkem, který přijal lidskou omezenost a částečnost. Když však po svém křtu vyšel z vod Jordánu, sestoupil na něho Duch svatý v podobě holubice a hlas z nebes ho označil za Božího syna. (Mat 3,16.17) Aniž by řekl, kdo Duch svatý vlastně je, hovoří Lukáš o tom, že to byl zdroj Ježíšovy duchovní síly. Ježíšovu činnost a působení Ducha svatého nelze od sebe oddělit.

Duch svatý má nekonečné vědomosti

(Jan 14,26)

Pro člověka je nemožné porozumět podstatě a přirozenosti Ducha svatého. Písmo nám však dostatečně zjevuje skutečnost, že Duch svatý není jakási „Boží síla“, ale osoba.

1. Co říkají následující texty o intelektuálních schopnostech Ducha svatého?

Neh 9,20 _____

Luk 12,12 _____

Jan 14,26 _____

1 Kor 2,10-13 _____

Pro slovo „Přímluvce“ nebo „Utěšitel“ je v řeckém textu použit výraz „parakletos“. Toto slovo se skládá z předpony para, která znamená „vedle“ nebo „u“ (něčeho) a přídavného jména kletos, které znamená „povoláný“. Doslovný význam slova parakletos je „povolán na stranu někoho.“ Latinští překladatelé často používají slovo advocatus (zastávce, obhájce). Avšak slova Zastávce nebo Utěšitel plně nepopisují činnost Ducha svatého. On je také Pomocníkem, tím, jenž byl povolán na pomoc.

Aby byl náš Pomocník schopen „učit všemu“ (Jan 14,26), musí také všechno znát. Vědění a schopnost předávat něco dále je schopností skutečných osob.

2. Jaké zájmeno je použito v Jan 16,13 v souvislosti s Duchem svatým?

Přestože řecké slovo překládané jako „Duch“ je středního rodu, označuje osobu. Duch svatý není „to“, nýbrž „on“. Pokud tedy o něm hovoříme nebo se k němu obracíme, musíme mít na paměti, že je to osoba a nikoli jakási síla. (Viz Jan 15,26.)

3. Když otvíráš Bibli a studuješ ji, jak se můžeš ujistit o tom, že tě vede Duch svatý?

Duch svatý cítí, rozhoduje se a jedná (1 Kor 12,11)

Tři hlavní znaky osobnosti jsou inteligence, vůle a citovost. Duch svatý má nekonečnou inteligenci.

1. Jaký doklad o citové povaze Ducha svatého nalézáme v Písmu? Iz 63,10

Jen málo biblických textů hovoří tak jasně o povaze Boží lásky ke vzpurným a odbojným lidem. Jedním ze z oněch textů je Iz 63,9: „Každým jejich soužením byl sužován a anděl stojící před jeho tváří je zachraňoval; svou láskou a shovívavostí je vykupoval; bral je na svá ramena a nosil je po všechny dny dávné.“ Když vezmeme v úvahu odpadnutí Božího lidu, je úžasné, že Pán Bůh ve své nehynoucí lásce s námi sdílí utrpení, které je následkem naší vzpoury proti němu. „Oni se však vzpírali a trápili jeho svatého Ducha.“ (v. 10)

Byl to Duch svatý, který byl zarmucován. Byl to on, kdo se „změnil v nepřítele“. Duch svatý je osoba plná nekonečné lásky. Žádný člověk nemůže pochopit zármutek Ducha svatého nad vzpurností lidí.

2. Jak zarmucujeme Ducha svatého? Ef 4,25-32

Zamysli se nad hříchy, o nichž se hovoří v tomto textu. Myšlenky, pocity, slova a činy, která směřují proti Bohu a jeho vůli zarmucují Ducha svatého. Proč však máme zarmucovat toho, „jehož pečeť neseme pro den vykoupení“? (v. 30) Projevená láska nás má vést k vděčnosti a k rozhodnutí jít cestou Ježíše Krista.

3. Jakými způsoby projevuje Duch svatý svou vůli? 1 Kor 12,11; Skut 16,6,7

Jedině osoba se silnou vůlí je schopna „ukázat světu v čem je hřích, spravedlnost a soud.“ (Jan 16,8) Pouze Duch svatý může udělovat duchovní dary opravdovým křesťanům, jedině on nás může usměrňovat při svědecké službě.

Duch svatý má Boží vlastnosti (Žid 9,14)

1. Jaké Boží vlastnosti jsou připsány Duchu svatému v následujících textech?

Žid 9,14 _____

1 Moj 1,2; Job 33,4 _____

Řím 8,11 _____

Gal 6,8 _____

Duch svatý je Bůh, který je svou mocí a silou roven Otci i Synu. Spolu s Otcem i Synem hraje nezastupitelnou úlohu v procesu záchrany člověka. Byl spoluúčasten při stvoření světa. (1 Moj 1,2) Inspiroval poselství zaznamenané v Bibli (1 Petr 1,10.11; 2 Petr 1:21), Marie počala Ježíše Krista skrze Ducha svatého. (Mat 1,18.20) Duch svatý se podílel na Ježíšově službě na zemi (Luk 4,18), byl účasten i jeho vzkříšení z mrtvých (Řím 8,11) a činil zázraky skrze apoštoly. (Řím 15,19) Duch svatý dává život věčný těm, kteří přijímají Krista jako Spasitele a Pána. (Gal 6,8) Duch svatý tvoří jednotu s Otcem i Synem.

2. Jaké další Boží vlastnosti má Duch svatý? 1 Kor 2,10.11; Jan 14,26

Protože Duch svatý sdílí své myšlenky s Otcem, ví vše, je vševědoucí. „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo... Bůh zjevil skrze Ducha“. (1 Kor 2,10) Na vysvětlení některých Božích tajemství nemusíme čekat až do doby, kdy vstoupíme do Božího království. Již dnes nám vševědoucí Duch svatý zjevuje Boží pravdu. Skrze něho „poznáváme, co nám daroval“ (verš 13), skrze Ducha „poznáváme mysl Páně“ (verš 16).

Vševědoucí, milující Duch svatý je všudypřítomný. Není místo na zemi, kam by nedosahovala moc jeho působení (Žalm 139,7-12) a zároveň ho nelze z žádného místa na zemi vypudit.

Duch svatý představuje Otce i Syna

(Jan 14,15-18.23)

1. S kým následující texty ztotožňují Ducha svatého?

2 Sam 23,2.3 _____

Ez 8,1.3 _____

2 Petr 1,21; srovnej s 2 Tim 3,6 _____

Bůh Starého zákona (Jahve) zahrnuje Otce, Syna a Ducha svatého. Prorok Izaiáš zaznamenává hlas volajícího na poušti: „Připravte na poušti cestu Hospodinu (Jahve)! Vyrovnajte na pustině silnici pro našeho Boha!“ (Iz 40,3) O staletí později zachycuje evangelista Matouš slova pronesená Janem Křtitelem, který připravuje své okolí na příchod Ježíše Krista. Slova „Hospodin“ a „naš Bůh“ u Izaiáše označují Ježíše Krista, jemuž Jan Křtitel připravoval cestu.

Podobně „Hospodinův duch“ je totožný s „Bohem Izraele“ (2 Sam 23,2.3) a „Panovník Hospodin“ je zároveň Duchem (Ez 8,1.3). Duch svatý je Bohem stejně jako Ježíš i Otec. (Kol 2,9)

„Bůh Otec je plnost Boží, která je skryta zraku smrtelných lidí. Syn je zjevená plnost Boží... Utěšitel, kterého Kristus zaslíbil seslat po svém vystoupení na nebesa, je Duch svatý v plnosti Boží, který zjevuje Boží povahu a moc jeho milosti všem, kteří přijímají Krista jako osobního Spasitele..“ (Ev 614, 615)

2. Jakým způsobem Ježíš znázornil vztah mezi Otcem, Synem a Duchem svatým? Jan 14,16-18.23

Když Duch přichází do našeho života, Otec i Syn jdou s ním. Umožňuje to tajemná jednota mezi Otcem, Synem a Duchem svatým.

3. Cítíš ve svém životě přítomnost Otce a Syna, když jsi přijal Ducha svatého? Jak se tato přítomnost projevuje?

Je pouze jeden Bůh (5 Moj 6,4)

Bible hovoří o božství Otce, Syna i Ducha svatého. Někdo by se mohl domnívat, že ve skutečnosti jsou tři Bohové. Takový názor se nazývá polyteismus. Bible však učí o monoteismu — je jeden Bůh ve třech osobách. Našemu lidskému chápání se zdá takové učení absurdní a nepochopitelné. Bible však hovoří jasně: spojení mezi Otcem, Synem a Duchem svatým je tak úzké, že ve skutečnosti existuje pouze jeden Bůh.

1. Jak následující biblické texty potvrzují, že Bůh je jeden?

5 Moj 6,4 _____

Žalm 83,18 _____

Iz 43,10.11 _____

1 Kor 8,4 _____

Ef 4,5.6 _____

„Příroda vydává svědectví o Jediném, nekonečně mocném, který pln lásky a milosti, stvořil zemi a naplnil ji životem a radostí.“ (8 T 256)

2. Je pouze jeden Stvořitel (Mal 2,10). Koho však Bible označuje jako Stvořitele? 1 Moj 1,1.2; Jan 1,1-3; Job 33,4; Žalm 104,30

„Všechny věci byly stvořeny skrze Božího Syna.“ (TV 281)

„Pouze skrze Ducha, jenž se na počátku 'vznášel nad vodami', lze správně interpretovat výsledky vědeckého bádání... Pouze pod vedením Vševědoucího můžeme dát našim poznatkům řád a smysl.“ (V 134)

3. Jaký význam má pro Ježíšovy následovníky skutečnost, že je pouze jeden Bůh? Srovnej texty Jan 14,9-11; 14,18.23.26 a 16,13-15.

Doporučené studium

Činnost Ducha svatého ukazuje na to, že jde o osobního Boha. Prostuduj si následující texty, které ho charakterizují: Jan 16,13; Mat 10,20; Jan 16,8; Skut 9,31; 1 Sam 10,6.10; Řím 8,14.

„Duch svatý je osoba. Jinak by totiž nemohl promlouvat k našim duším a ukazovat nám cestu, kterou nás Bůh chce vést. Musí mít také moc jako Bůh, jinak by totiž nemohl odhalovat lež a usvědčovat lidi z hříchu...

Naším úkolem je spolupracovat se třemi nejvyššími osobami ve vesmíru — s Otcem, Synem a Duchem svatým. Tyto tři osoby budou působit skrze nás — dělníky na Boží vinici. (Ev 617)

Diskuzní otázky

1. U tvých dveří zazvoní člověk, který ti začne vyprávět o tom, že Ježíš Kristus je stvořenou bytostí a Duch svatý je jakýsi Boží vliv nebo síla. Co takovému člověku odpovíš, jaké biblické texty budeš citovat, abys mohl svá tvrzení doložit jasnými výroky Bible?
2. Zjistíš, že tvůj přítel, s nímž studuješ Bibli, nemá jasno v otázce Ježíšovy přítomnosti v nebi a zároveň na zemi. Jak bys mu pomohl?
3. Proč není správné ostře vymezovat hranici mezi spasitelnou službou Pána Ježíše a působením Ducha svatého?

Shrnutí

Duch svatý je třetí Boží osoba. Jako Bůh je roven Otci i Synu. Přesto však existuje pouze jeden jediný Bůh. Přítomnost Ducha svatého v našich srdcích znamená také přítomnost Otce a Syna. Tak se Pán Bůh — nejvyšší vládce vesmíru — stává naším přítelem, ochráncem a průvodcem.

Západ slunce 21.17

Zmocněn Duchem

**Jan 3,5.36; 16,8-11; Řím 7,13; 8,10; 1 Jan 3,3-10;
Mich 7,18**

Základní text

„On přijde a ukáže světu, v čem je hřích, spravedlnost a soud: Hřích je v tom, že ve mne nevěří.“ (Jan 16,8.9)

Základní myšlenka

Duch svatý usvědčuje z hříchu, protože chce, aby lidé hledali záchranu v Kristu. Jedině vírou můžeme přijmout dar ospravedlnění a věčného života.

Duch nás povolává z hříchu k velkému vítězství. Jednoho dne v roce 1849 v malém městečku Barnsley v Anglii šel mladý muž do knihovny svého otce, vybral si jednu brožuru, na kterou padl jeho zrak, otevřel ji a začal číst. Byl sám doma a cítil se osamělý a zklamaný ve svém křesťanském životě.

Právě ve chvíli, kdy se mladík začel do brožurky, pocítila jeho matka, která byla ve vzdáleném městě, silnou touhu hovořit se svým synem. Vstala od oběda, odešla do vedlejšího pokoje a obrátila se na modlitbě k Bohu a prosila, aby Duch svatý úspěšně vedl jejího syna životem .

Příběh o Ježíšově oběti za člověka tak zaujal mysl mladého čtenáře, že poklekl k modlitbě a odevzdal svůj život Bohu. Tento mladý muž, Hudson Taylor, se stal misionářem v Číně a vykonal mnoho pro Boží dílo. Založil v Číně Misijní pole a vložil evangelium do srdcí tisíců lidí.

Duch svatý usvědčuje (Jan 16,8-11)

1. Jaký cíl Duch svatý sleduje usvědčováním z hříchu? Jan 16,8.9; Skut 2,37-39

Řecké slovo překládané slovem „ukázat“ (Jan 16,8) znamená „osvětlit, odhalit, usvědčit, opravit“. Když nám Duch svatý odhaluje v naší mysli náš hřích, cítíme se obtíženi vinou. Výsledná duchovní a citová bolest nás nutí odmítnout hřích a hledat odpuštění. Druhou možností, ke které se každý člověk může svobodně rozhodnout, je zůstat v hříchu a odmítnout Ducha svatého.

Ježíš řekl, že Duch svatý obviňuje lidi z hříchu „neboť ve mne nevěří“ (Jan 16,9). Božím záměrem není zničit hříšníky, ale probudit v nich touhu po Ježíši. Nejvhodnější reakce na obviňování ze strany Ducha svatého přichází od lidí, kteří slyšeli velké kázání apoštola Petra o letnicích. „Co máme činit?“ Po upřímném vyznání a obrácení dostali „dar Ducha svatého“. (Skut 2,38) On přichází, aby dodal sílu, odvahu a moudrost.

2. Proč na sebe Duch svatý bere zodpovědnost obviňovat a napomínat? Jan 16,10

Pán Ježíš žil na této zemi životem spravedlivým, čistým, svatým a prostým hříchu. Učedníci v něm měli živý příklad spravedlnosti. Když se Ježíš vrátil do nebe, nahradil jeho přítomnost Duch svatý, aby naplnil duchovní potřeby lidí.

3. K jakému cíli směřuje činnost Ducha svatého? Jan 16,11; 1 Jan 4,13-17

Ježíš varoval před nadcházejícím soudem (Mat 5,21.22; 22,11-14). Duch svatý toto varování opakuje a zdůrazňuje možnost záchrany, která se nabízí každému člověku.

Moc nad starým „já“ (Řím 7,1; 8,10)

1. Kdo je označen termínem první muž v textu Řím 7,1-6? Kdo je to jiný muž? Jaká je úloha zákona?

Apoštol Pavel srovnává život bez Krista a život s Kristem. V každém období našeho života nás napadá myšlenka na život bez Krista. Tehdy se nás zmocňuje naše padlá přirozenost a ovlivňuje naše myšlení a jednání a my jsme „hříšní a hříchu zaprodaní.“ (Řím 7,14)

„Následky požití ovoce poznání dobra a zla mají dopad do našeho každodenního života. Součástí naší přirozenosti je sklon ke zlému, čemuž se sami nemůžeme bránit. Abychom odolali této moci a získali trvalé vítězství, je třeba se opřít o vyšší moc. Tou mocí je Kristus.“ (V 29)

2. Když zijeme bez Krista, do jaké míry jsme úspěšní v našem boji se sklony ke zlému? Řím 7,15-24

3. Kudy vede cesta k trvalému vítězství nad těmito sklony? Řím 7,25; 8,10

„Ve mně nepřebývá dobro.“ (Řím 7,18) „Když však mám jednat, pozoruji, že jiný zákon vede boj proti zákonu, kterému se podřizuje má mysl, a činí mě zajatcem zákona hříchu, kterému se podřizují mé údy.“ (verš 23)

„Dejte pozor, aby vaše vůle byla vždy v souladu s vůlí Boží, aby vaše špatné návyky z minulosti neovlivňovaly nadále váš život... Nespoléhejte na svou vlastní sílu a schopnosti a nepouštějte se ruky Ježíšovy s cílem vydat se po vlastní cestě bez jeho přítomnosti a ochrany.“ (KP 161)

Moc nad hříchem (1 Jan 3,3-10)

1. Jak lze zvítězit nad hříšným jednáním Řím 8,12-14; Gal 5,16-18; Ef 4,27-32

„Žít podle své vůle“ (Řím 8,12) znamená žít bez Krista a umožnit tak hříšné přirozenosti, aby nás ovládla. „Jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít. (verš 13) Hříšné činy jsou myšlenky, slova a skutky, jejichž původcem je naše hříšná přirozenost. Nad ní lze zvítězit pouze mocí Ducha svatého. Apoštol Pavel vyjmenovává „skutky lidské svévole“ (Gal 5,19-21) — zlé činy, které páčáme, pokud dovolíme, aby nad námi panovalo naše padlé „já“. Naopak Duch svatý, který vládne v našem srdci je původcem „ovoce“ (verš 22,23).

2. Prostuduj si texty v 1 Jan pojednávající o vítězství nad hříchem a jeho významu. 1 Jan 2,1; 3,3-10; 5,2-5.18

Apoštol Jan nás vyzývá, abychom nehřešili (1 Jan 2,1). Jsme však vděční za to, že Ježíš je naším Přímělníkem, pokud přece jen zhřešíme.

1 Jan 3,3-10 neučí, že navyklý hřích je špatný, zatímco příležitostný hřích je přijatelný. (Viz oddíl na pátek, bod 1.) Ježíš, náš vzor, je čistý (verš 3). Nespáchal žádný hřích (verš 5). „Každý, kdo se dopouští hříchu, jedná proti zákonu Božímu“ (verš 4), protože každý hřích je porušením zákona. Každý hřích pochází od satana. (verš 8)

1 Jan 3,3-10 také neučí, že nově narozený křesťan nemůže zhřešit. Zmíněný text nám chce říci, že pokud dovolíme Duchu svatému vládnout v našem srdci a v naší mysli, budeme chráněni od hříchu. „Kdo je narozen z Boha, nedopouští se hříchu.“ (verš 9) To znamená, že věřící, kteří prožívají živé společenství s Ježíšem Kristem, jsou odděleni od hříchu mocí Ducha svatého. Tuto zprávu znovu nacházíme v 1 Jan 5,5.18. Ten, kdo věří v Ježíše a je narozen z Ducha, „nedopouští se hříchu a Zlý se ho ani nedotkne“ (verš 18), neboť živý vztah a společenství s Duchem je mu ochranným štítem a hradbou.

Boží milosrdenství pro hříšníka (Mich 7,18)

1. Jestliže upadneme do hříchu, jakou máme jistotu nápravy našeho narušeného vztahu s Ježíšem a jeho Duchem? Mich 7,18 (Srovnej se Skut 13,38.39; Ef 1,7.)

Bůh nás neopouští, když padneme, on nás stále miluje a přijímá nás jako děti a chce, abychom zvítězili nad našimi hříšnými sklony. „Jsou takoví, kteří okusili odpouštějící lásku Kristovu a kteří opravdu touží stát se dítkami Božími, přitom si však uvědomují, že mají nedokonalou povahu, že jejich život není bez nedostatků a snadno propadají pochybám, zda jejich srdce jsou obnovena Duchem svatým. Takovým bych chtěla říci: Neprofadejte zoufalství, nazakolísejte. Často budeme muset pro své nedostatky a omyly padnout v pláči k nohám Ježíšovým, nesmíme však malomyslnět. I když nás přemůže nepřítel, nejsme ztraceni. Kristus je na pravici Otce a přimlouvá se za nás. Milovaný učedník Jan napsal: „Toto vám, píši, abyste nehřešili. Avšak zhrěší-li kdo, máme u Otce přimlouve, Ježíše Krista spravedlivého.“ (1 Jan 2,1; CK 44-45)

2. Znamenají tato slova povzbuzení, že můžeme dále hřešit, aniž by se změnil vztah mezi Bohem a námi? Iz 59,2

Přímým následkem hříchu je přerušovaný vztah s Bohem. Skutečnost, že Bůh nám odpouští a napravuje porušený vztah, když o to prosíme, není samozřejmostí a neznamená to, že Bůh nám automaticky odpustí, i když ho prosit nebudeme. (Viz oddíl na pátek, bod 2.)

„Jediný hřích stačí na to, aby nám uzavřel brány nebes. Je to proto, že člověk nemůže být přijat do věčnosti s poskvrnou hříchu. Naši jedinou nadějí je dívat se na Krista a žít.“ (Ellen Whiteová, ST, 17. března 1890) „Kdo hřeší, je z ďábla. Každé provinění má za následek odsouzení a Boží nelibost.“ (4 T 623)

Nejsme voláni k odpovědnosti za hříchy, které jsme spáchali v nevědomosti, pokud nám někdo, neoznámil naši situaci. (Viz 3 Moj 4,27.28.) Boží odpuštění není závislé na naší paměti. Lítost znamená obrácení se k Bohu a úplné přijetí jeho nabídky spasení a následného společenství s ním.

Duch svatý zapečetuje lidi pro věčnost

(Jan 3,5.36)

1. Komu a kdy je dán věčný život? Jan 3,5.36; 5,24; 1 Jan 5,12.13

Jsme smrtelné bytosti, i když vírou přijmeme dar věčného života. Po určitém čase zemřeme. Pavel však vysvětluje: „Až se naposled ozve polnice, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni. (1 Kor 15,52) To se stane při druhém příchodu Ježíše Krista. V jakém smyslu tedy můžeme tvrdit, že jsme obdrželi dar věčného života? Biblické vysvětlení je velmi jednoduché. Smrt je pouze dočasným spánkem. První smrt ještě neznamená konec. Bůh dává věřícím věčný život nyní a slibuje, že „sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu vstanou nejdříve.“ (1 Tes 4,16) Zemřeli s darem věčného života. Během spánku jejich Spasitel ví, že je má při svém příchodu probudit ze smrti. Tehdy se naplní jejich dar věčného života.

2. Co nás může ujistit o tom, že je možné získat věčný život již zde na zemi? Řím 8,9—17

Dar Ducha svatého je spojen s přijetím Ježíše Krista do našich srdcí. „Jestliže ve vás přebývá Duch toho, který Ježíše vzkřísil z mrtvých, pak ten, kdo vzkřísil z mrtvých Krista Ježíše, obživí i vaše smrtelná těla Duchem, který ve vás přebývá.“ (Řím 8,11) Toto má dvojí význam: 1) Duch svatý dává nyní nový život těm, kteří ho přijímají do svých srdcí, 2) Duch svatý dá nesmrtelnost Božím věrným všech dob při druhém příchodu Ježíše Krista. Věřící jsou synové a dcery Boží (Řím 8,14) a dědicové nebeského království (verš 17).

„Ti, kdo skutečně poznají Krista a přijmou ho do svého srdce, mají život věčný. Skrze svého Ducha přebývá Kristus v nás a Duch Boží, přijatý vírou do srdce, je počátek věčného života.“ (TV 388)

Doporučené studium

Prostuduj si následující texty, které hovoří o moci Ducha svatého: Jan 17,22-26; Jan 14,15,16; 1 Petr 1,2; Řím 8,2-4.

Poznámky k diskuzi

1. Řecký text v textu 1 Jan 3,3-10 užívá přítomný čas, který v řečtině zdůrazňuje trvalost a návaznost, nikoli jednorázovou událost. Verš 6 tedy znamená, že kdo zůstává v Kristu, obvykle nehřeší. To ovšem neznamená, že bychom mohli tolerovat některé hříchy. I jeden jediný hřích je porušením zákona (1 Jan 3,4). Ten, kdo skutečně zůstává v Kristu, nedopouští se hříchu (verš 6), neboť každý hřích je z ďábla (verš 8). Skrze moc Kristovu jsme tedy schopni naplnit požadavky Božího zákona.
2. Jestliže někdo zhřeší a zemře ještě dříve, než svůj hřích vyzná, bude spasen, nebo zatracen? Ellen Whiteová píše: „Bůh dlouho snáší zvrácenost lidí a poskytuje dostatek příležitosti k pokání.“ (PP 81) Láska ke Kristu vede křesťana k okamžitému vyznání, jak tomu bylo v případě Petra, když na něho Pán pohlédl. (Luk 22,61) Slovní vyznání je důležité, ale Ježíš čte v našem srdci.

Shrnutí

Duch svatý pouze neobviňuje z hříchu, ale dává věřícímu sílu k vítězství. Nad sklonny padlé lidské přirozenosti lze zvítězit pouze úplným spojením s Kristem.

Západ slunce 21.14

Duch svatý volá ke společenství a k službě

Luk 10,25-37; Skut 2,38-47; 20,17-35; 2 Kor 13,14; 1 Jan 1,3.7

Základní text

„Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste se spolu s námi podíleli na společenství, které máme s Otcem a s jeho Synem Ježíšem Kristem.“ (1 Jan 1,3)

Základní myšlenka

Společenství s Otcem, Ježíšem Kristem a našimi spoluvěřícími umožňuje pouze trvalé společenství s Duchem svatým. Nabídka tohoto společenství se týká všech lidí.

Lidé, kteří nás potřebují jsou naší bratři a sestry. Slavný anglický kazatel Charles Spurgeon našel jednoho dne na ulici hladového chlapce v otrhaných šatech. Kazatel naplněný soucitem odvedl tohoto chlapce domů, dal mu najíst, oblékl ho a potom s ním poklekl a modlil se. Několikrát ve své modlitbě oslovil Boha „Otče“. Když skončil, chlapec se zeptal: „Říkal jste ‘Otče náš’?“ Spurgeon odpověděl: „Ano chlapče, Bůh je mým i tvým Otcem. Chlapec se zamyslel a řekl: „Ale potom jsme bratři!“ „To je pravda,“ odpověděl Spurgeon a začal mu vyprávět o Ježíši Kristu. Potom mu dal dopis pro svého přítele — ševce a v dopise ho poprosil, aby tomuto chlapci dal boty.

 Za několik dní se onen švec setkal se Spurgeonem a řekl mu: „Před několika dny ke mě přišel jakýsi chlapec a prosil mě o pár bot. Podal mi dopis a řekl, že ho posílá jeho bratr. Když jsem se ho zeptal, kdo je jeho bratr, řekl, že jsi to ty.“ „To je pravda,“ řekl Spurgeon. „Ten chlapec je také tvým bratrem a jestli nebudeš mít nic proti, rozdělíme se o cenu bot.“

Společenství s Duchem svatým (2 Kor 13,13)

1. Které tři Boží dary přeje apoštol Pavel každému věřícímu? 2 Kor 13,13

„Milost Ježíše Krista“ je nepodmíněná Boží láska, která nás zachraňuje z hříchu. (Ef 2,6-10) Moc, kterou nám dává, nás uschopňuje žít podle jeho vůle. (1 Kor 1,4-8)

Společenství s Kristem (1 Kor 1,9) nás obohacuje, a proto „nejsme pozadu v žádném daru milosti“ (verš 7). „On vám bude oporou až do konce, abyste v onen den našeho Pána Ježíše Krista nebyli obviněni.“ (verš 8)

„Láska Boží“ (2 Kor 13,13) je základem naší křesťanské naděje. (Jan 3,16)

„Obecenství Ducha svatého“ (2 Kor 13,13) je prostředek, kterým Otec a Syn komunikuje s naším srdcem a naší myslí. Řecké slovo překládané jako „obecenství“ (koionia) znamená společenství, sdružení, úzký vztah, sdílení se, spoluúčast. Otec a Syn k nám přichází skrze Ducha svatého. (Jan 14,18.23)

Co v praxi znamená „komunikace“, „sdílení se“, nebo „společenství“ (2 Kor 13,13)? Ef 3,9-21 Při studiu tohoto textu si odpověz na následující otázky. (Pokud máš možnost, nahlédni do více překladů):

Ef 3,9: Co je oním „tajemstvím“, jež bylo skryto a nyní je vyneseno na světlo? (Srovnej s Řím 16,25; 1 Kor 2,7; Ef 1,9; Kol 1,27.)

Verš 16: Jak se s tímto tajemstvím můžeme seznámit? (Srovnej verše 7-10.)

Verše 16 a 17: Jakým způsobem v nás Kristus přebývá, když věříme?

Verše: 18-20: Jaké neocenitelné požehnání nám přináší přítomnost Ducha svatého v našem životě?

2. Polož si otázku: Jaké požehnání mohu díky společenství Ducha svatého dnes získat?

Společenství s ostatními věřícími (1 Jan 1,3.7)

*líze ochotně v světle jako on je v světle a spole
sebou a s bratry Ježíše, Jeho Syna, kterým očišťuje od každého hří*

1.) Jak ovlivňuje společenství s Duchem svatým naše vztahy k lidem? Fil 2,1-5

Řecké slovo překládané jako „společenství“ ve Fil 2,1 je stejné slovo přeložené v 2 Kor 13,13 jako „obecenství“.

Poselství textu Fil 2,1-5 nám připomíná, že spojení s Kristem ve společenství s Duchem svatým přináší úžasné výsledky do života každého věřícího. Jsme jedno a máme společný cíl (verš 2). Přítomnost Ducha svatého v našich srdcích sbližuje lidi navzájem a sjednocuje je na základě vzájemné úcty a společenství. Duch je také původcem upřímné pokory (verš 3). Místo sobeckých ambicí, touhy po společenském postavení, slávě a věhlasnosti, přináší Duch do našich srdcí lásku a úctu vůči druhým lidem. V pokoře a radosti poznáváme, že druzí mají nadání, které my nemáme. Dary, jimiž Bůh obdařil naše bratry a sestry jsou pro církev stejně důležité jako naše. „Každý ať má na mysli to, co slouží druhým, ne jen jemu.“ (Fil 2,4)

V novém překladu zní verš Fil 2,5 takto: „Nechť je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši.“ On opustil nebesa, svůj příbytek slávy, stal se člověkem a nechal se ponížít a přibít na kříž (verše 5-8). Duch nás vede k tomu, abychom byli jako Ježíš.

2.) Které dva motivy nás mají vést k tomu, abychom zvěštovali evangelium druhým? 1 Jan 1,3.7

Duch svatý nás nikdy nevede k tomu, abychom druhými pohrdali. Jeden mladý muž v dlouhých vlasech a obnošených šatech přišel do předzáří kostela. Vypadal velice plaše, ale přesto se chtěl dovědět něco nového o křesťanství. Všimla si ho jedna žena a pohrdavě poznamenala: „Jak může takhle někdo vypadat!“ Onen mladý muž odešel a už se tam víckrát neukázal.

Štěstí druhých a ochota ke vzájemnému společenství, které obrací pozornost k Bohu, je umožněno přítomností Ducha svatého.

3. Jak by prosba o Ducha svatého mohla upevnit společenství ve tvém sboru?

Společenství s vedoucími církvě (Skut 20,17-35)

Novozákonní církev vedená apoštoly, evangelisty a kazateli byla sjednocena přítomností a činností Ducha svatého.

1. Prostuduj si Pavlův způsob vedení církvě popsany ve Skut 20,17-35. Srovnej s 1 Petr 5,1-5.

Sleduj následující rysy Pavlovy služby a jeho rady týkající se vedení:

Skut 20,19: Navzdory pronásledování pokorně sloužil Bohu.

Verše 20,27,31: Věrně učil lid.

Verš 21: Poselství bylo evangeliem o spasení.

Verš 24: Jeho služba evangeliu byla pro něho důležitější, než jeho vlastní život.

Verš 28: Duch svatý ustanovuje vedoucí.

Verš 32: Vedoucí v církvi je plně závislý na Boží milosti, která přináší svatost a duchovní růst.

Verše 33-35: Pavel pracoval vlastníma rukama, aby zajistil živobytí pro sebe a své spolupracovníky.

2. Jakým způsobem věřící naplnění Duchem podporují a udržují živé společenství se svými vedoucími?

Řím 15,30-33 _____

Fil 2,25.29.30 _____

1 Tes 5,12.13 _____

1 Tím 5,17-22 _____

Duch svatý inspiroval sbory, aby podpořily Pavla, modlily se za jeho službu a přijímaly jeho spolupracovníky. Jedním ze způsobů jak posilovat duchovní jednotu v církvi je povzbuzovat a podporovat vedoucí.

Služba motivovaná Duchem (Skut 2,38-47)

1 . Jaký druh služby se projevil u věřících, kteří o letnicích přijali Ducha svatého? Skut 2,38-47 (Srovnej se Skut 4,31-37.)

„**K**dyž je milost Kristova vyjádřena slovy a činy věřících, rozsvítí se světlo těm, kdož žijí v temnotě. Rty se pohnou, aby z nich splynula slova chvály a vztažená ruka zavolá o pomoc. Čteme o tom, že v čase letnic, když Duch svatý sestoupil na apoštoly, všichni viděli, že dary, které učedníci obdrželi, dříve neměli. Vše co obdrželi, bylo určeno pro dalekosáhlou reformaci. Během jednoho dne se obracely tisíce lidí. Když se tento duch zmocní věřících dneška, velké dílo bude dokončeno.“ (WM 271)

2 . Kniha Skutků by mohla být také nazvána „Skutky Ducha svatého.“ Prostuduj si, jak Duch vedl a řídil službu rané církve:

Skut 6,3.5.10 _____

Skut 8,29.39 _____

Skut 9,31 _____

Skut 13,2.4 _____

Skut 16,6-10 _____

Duch svatý vedl apoštolskou církev zvláště při volbách vedoucích, kteří byli povoláni zvláštním posláním. Svými dary uschopňoval i ostatní členy církve pro spolupráci s apoštoly a evangelisty.

Věřící a milosrdný Samařan (Luk 10,25-37)

1. Jak Pán Ježíš odpověděl na otázku po získání věčného života? (Luk 10,36.37)

Na zákoníkovu otázku Pán Ježíš odpovídá zase otázkou. Obrací jeho pozornost na 5 Moj 6,5 a 3 Moj 19,18. Když si zákoník sám odpoví, Ježíš pouze dodává: „Správně jsi odpověděl. To čin a budeš živ.“ (Luk 10,28) Jinými slovy, budeš mít věčný život, jestliže miluješ Boha a svého bližního. Milovat Boha a svého bližního však znamená víc než slova. Lásku je třeba projevit i činy. Znamená to tedy, že naše spasení závisí na našich skutcích?

Bible učí, že spasení je darem Ducha svatého. (Gal 6,8; Ef 2,8-10) Učí však také, že živá víra se projevuje ve skutcích inspirovaných Duchem svatým. (Viz Jak 2,14-26.) Jako dobré skutky zjevují živou víru člověka, tak i jejich nedostatek naznačuje, že víra dotyčného člověka je mrtvá.

Proto bude Ježíš soudit ty, kteří nepodali pomocnou ruku v určený čas. (Mat 25,34-39) Věrným však řekne: „Cokoliv jste učinili jednomu z mých nepatrných bratří, mě jste učinili.“ (verš 40) Ježíš však odejme dar věčného života těm, kteří pouze ústy vyznávali, že jsou Duchem naplnění křesťané, ale nevšímalí si potřeb lidí žijících kolem nich.

2. S čím apoštol Jan spojuje působení Ducha svatého v srdcích věřících? 1 Jan 4,7-13

V podobenství o milosrdném Samařanovi nás Ježíš vede k tomu, abychom projevovali lásku k potřebným — k bratrovi, sestře, sousedovi, ke každému, kdo potřebuje naši pomoc nehledě na jeho barvu pleti, společenské postavení, bohatství nebo vzdělání.

„V příběhu o milosrdném Samaritánu Ježíš ukazuje pravou povahu náboženství. Skutečné náboženství nespočívá v systému věrouky a rituálních pravidel, ale ve skutcích lásky, které přinášejí dobro druhým.“ (TV 343)

Doporučené studium

Společenství s Duchem svatým se projevuje ve sdílení naší víry s druhými. Prostuduj si následující texty: Řím 12,11-13; 2 Kor 9,13.14; Fil 4,15-20; Filem 1,6; Žid 13,16.

„Následovníci Kristovi mají vrhat světlo do temnoty světa. Skrze Ducha svatého se Boží slovo stává světlem a přináší proměňující moc do života každého, kdo ho přijme. Když člověk přijme principy Božího slova do svého srdce, Duch svatý rozvíjí v jeho srdci Boží charakter. Z jeho následovníků má vycházet světlo jeho slávy — jeho charakter. Takto mají oslavovat Boha, osvětlovat cestu k Ženičovu domu, k Božímu městu, ke svatební hostině Beránkově.“ (KP 414)

Diskuzní otázky

1. V jakém rozsahu je možné mít společenství s jinými křesťany, kteří nechápu Boží slovo tak jako my? Jak můžeme v těchto situacích uplatnit principy, jež jsme studovali v tomto úkole, aniž bychom se vzdali jednotlivých bodů své víry?
2. V noci zvoní u tvých dveří neznámý muž a říká že jeho čtyřletá dcera trpí nesnesitelnými bolestmi. Tvrdí, že potřebuje pro ni koupit léky, ale nemá peníze. Prosí tě, abys mu půjčil(a) sto korun. Vzhledem k jeho chování máš vážné pochybnosti o pravdivosti jeho tvrzení. Jak bys jednal?
3. Ve tvém sboru je jedinec, který otevřeně kritizuje vedení církve. Jeho kritika vypadá velmi věrohodně a někteří ji přijímají. Pomalu vzniká ve sboru napětí a rozkol. Co můžeš udělat pro znovunastolení důvěry a přátelství?

Shrnutí

Společenství s Otcem a Ježíšem Kristem je nám umožněno skrze společenství s Duchem Svatým. Společenství s Bohem je základem našeho vztahu k druhým. To nás také posiluje v práci s těmi, kteří ještě nepřijali poselství Písma. Spojení s Duchem svatým inspiruje, motivuje a umožňuje nesobeckou službu druhým.

Západ slunce 21.09

Činnost Ducha svatého před ukřižováním Krista

Žalm 104,30; 143,10; 1 Moj 6,3; Ez 36,26.27; Jan 16,13-15

Základní text

„Vložím vám do nitra svého ducha; učiním, že se budete řídit mými nařízeními a jednat podle nich.“ (Ez 36,27)

Základní myšlenka

Před ukřižováním Ježíše Krista Duch svatý bděl nad životem a myšlením lidí. Vedl Boží lid a vládl mu. Co se v jeho působení změnilo po letnicích?

Ježíš řekl: „Jestliže někdo žízní, ať přijde ke mně a pije! Kdo věří ve mne, 'proudy živé vody poplynou z jeho nitra'“ (Jan 7,37.38). Jan vysvětluje: „To řekl o Duchu, ježž měli přijmou ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.“ (verš 39) V Božím plánu bylo, aby Duch svatý pracoval po Ježíšově ukřižování a zmrtyvýchvstání jinak než před tím. Stejnou myšlenku obsahuje i Ježíšův výrok v Jan 16,7.8: Duch svatý nepřijde dříve než Ježíš odejde.

Při studiu tohoto úkolu zjistíme, že Duch svatý působil před Ježíšovým příchodem v mnoha oblastech, bděl nad světem, jenž stvořil, obviňoval hříšníky, vedl Boží lid a přebýval v srdcích věřících. Měli bychom si tedy ujasnit, jaký je rozdíl mezi působením Ducha svatého před a po ukřižování Krista?

Duch stvořitel a udržovatel Žalm 104,30

- 1. Co bylo obsahem činnosti Ducha svatého před Ježíšovou smrtí a jak je Duch svatý činný dnes? Žalm 104,29.30; Iz 40,12-17**

Duch svatý měl účast na stvořitelském díle Otce a Syna. (Viz 1 Moj 1,2; Job 33,4) Velký uzurpátor — satan se pokusil získat plnou kontrolu nad světem, ale Duch Boží omezuje jeho zvůli. Je zdrojem světla, spravedlnosti a řádu mezi národy před i po Ježíšově ukřižování.

- 2. Jak intenzivní byla přítomnost Ducha svatého před Kristovým ukřižováním? Žalm 139,7-12; Iz 59,18.19**

Duch svatý byl v době před ukřižováním a je i dnes na světě zdrojem života, řádu a duchovních myšlenek. Vždy a všude se zastává dobra a omezuje a ničí zlo. Příběhy Starého zákona ukazují, že žádná lidská bytost nemůže uniknout působení Ducha svatého. Když Saul poslal posly, aby dopadli Davida, Duch Boží je odvrátil od jejich zlého cíle. (1 Sam 19,18-21) Když se Saul osobně pokusil uvěznit Davida, Duch Boží na něho sestoupil a on upadl do prorockého vytržení. (verš 23) „Bůh komunikuje s člověkem skrze Ducha svatého a ti, kdo úmyslně odmítají jeho působení, přerušují spojení své duše s nebem.“ (PP 299)

- 3. Jaké projevy působení Ducha svatého můžeš pozorovat dnes? Jakou máš osobní zkušenost?**

Duchem usvědčení hříšníci (1 Moj 6,3)

1. Co učí následující starozákonní texty o činnosti Ducha svatého? Prostuduj si také kontext uvedených textů (předcházející a následující verše).

1 Moj 6,3 _____

4 Moj 24,2 _____

Žalm 51,11 _____

Text 1 Moj 6,3 lze také přeložit: „Můj duch se nebude věčně přít s člověkem.“ Hospodin byl velice zarmoucen všeobecným odpadnutím lidstva, „litoval, že na zemi učinil člověka.“ (verš 6) Hlas Ducha svatého byl v lidských myslích trvale umlčován, Bůh se proto rozhodl úplně zničit člověka. (verš 7) Bůh však dal světu ještě 120 let milosti, aby všichni měli možnost slyšet usvědčující hlas Ducha svatého a změnit svou cestu vedoucí k záhubě.

Balámovy snahy zlořečit Izraeli byly neúspěšné, neboť „se ho zmocnil Boží duch“. (4 Moj 24,2) Balám odmítl naslouchat hlasu Ducha svatého a jeho život skončil tragicky. (4 Moj 31,8) Po svém hříchu se David vroucně modlí, aby od něho nebyl odňat Duch svatý. (Žalm 51,12)

Duch svatý působil na hříšnou lidskou mysl v době starozákonní ve stejné míře jako dnes. Nikdo nemůže říci, že byl vynechán nebo opomenut.

2. Jaký byl výsledek toho, že Izraelité odvraceli svůj sluch od Ducha svatého? Iz 30,1; 63,10

„Varování slova Božího adresovaná synům Izraele nebyla určena pouze pro ně, ale pro všechny, kteří budou žít na zemi... Jestliže Hospodin káral svůj lid dříve, nebude dnes také zarmoucen, když jeho lid místo aby se těšil z jeho slávy, odvrací se od Božích cest ke svým cílům?“ (TM 380, 381)

Duchem obohacený Boží lid (Žalm 143,10)

1. Jakým zvláštním způsobem dával Bůh rady lidem ve starozákonní době?

2 Sam 23,2 _____

Neh 9,30 _____

Ez 2,2.3 _____

Zach 7,12 _____

Žádný jiný lid ve starověku nebyl tak požehnán jako Izrael. Pouze jim byla dána zjevení z nebes skrze proroky. Duch svatý inspiroval Starý zákon stejně jako později novozákonní spisy. „Z popudu Ducha svatého mluvili lidé poslaní od Boha.“

(2 Petr 1,21; srovnej s 2 Kor 12,1-7.)

Opakovaně Bůh promlouval ke svému vyvolenému lidu proto, aby se stali jeho svědky a šířili světlo, které od něho přijali.

2. Jakými jinými způsoby Bůh obohatil svůj lid ve starozákonní době?

Iz 63,11-14 _____

2 Moj 31,1-4 _____

4 Moj 11,24.25 _____

Zach 4,6-10 _____

Žalmista se modlí: „Nauč mě plnit tvou vůli, vždyť jsi můj Bůh. Kéž mě tvůj dobrotivý duch vede po rovné zemi!“ (Žalm 143,10) Boží Duch toto dělal stále! Působil skrze Mojžíše, starší, proroky, krále a mistodržitele.

3. Jakým způsobem obohacuje činnost Ducha svatého Boží lid dnes? Jak Duch svatý obohacuje tvůj život?

Duch v srdcích věřících (Ez 36,26.27)

1. Pokus se určit, o kom se v následujících textech hovoří a jak byli dotyční ovlivněni přítomností Ducha svatého ve svých srdcích.

1 Moj 41,38 _____

Ez 3,24; 11,5 _____

Dan 4,8.9.18; 5,14 _____

Mich 3,8 _____

Nebyl to pouze vybraní jednotlivci, kteří byli obdařeni přítomností Ducha svatého ve svých srdcích. Přítomnost Ducha je zdrojem svatosti, jednoty, moudrosti a duchovní síly pro všechny, kteří se stali hrdiny víry starozákonní doby.

2. Bůh v minulosti opakovaně slíbil svému lidu, že na něho bude vylit Duch svatý, pokud se k němu přimknou celým svým srdcem. Přečti si několik nádherných zaslíbení: Iz 32,15-17; 44,3; 59,21

Tato a jim podobná zaslíbení nebyla určena pouze pro Izrael, jsou také pro nás. Kdyby Izrael dodržel smlouvu, Bůh by na něho vylil Ducha svatého, nechal by ho vzkvétat a skrze tento vyvolený národ by se šířila zvěst o zachraňující Boží lásce mezi ostatní národy. Tohoto cíle nemohlo být v plné míře dosaženo, neboť Izrael odmítl Boží lásku. Zaslíbení byla proto přenesena na duchovní Izrael a od letnic se začala plnit na křesťanské církvi.

3. Jak bys aplikoval zaslíbení Izaiáše a Ezechiele na Boží lid v dnešní době?

Řešení (Jan 16,13-15)

Tento úkol začíná otázkou: Jaký je rozdíl mezi činností Ducha svatého před a po Ježíšově ukřižování? Zjistili jsme, že působení Ducha svatého v novozákonní době je v mnohém shodné s jeho působením v době starozákonní. Proč tedy Jan píše: „To řekl o Duchu, ježž měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven.“ (Jan 7,39)

- 1. Jakou odpověď na výše uvedenou otázku nabízí Ježíš ve svých předpovědích týkajících se činnosti Ducha svatého, který má přijít? Jan 15,26; 16,13-15**

Duch nemohl Krista osobně zastupovat před tím než Ježíš přišel na zem. Dnes může Duch svatý tuto úlohu plnit v dostatečné míře. Vysvětluje věřícím Boží slovo a vede je k tomu, aby ho správně pochopili a uvedli do každodenního života. Duch svatý nám nejen vysvětluje význam Ježíšova učení, ale také jeho životní důležitost v otázce spasení.

- 2. Jak můžeme doložit tvrzení, že po Kristově smrti může Duch dávat věřícím větší moc ke svědectví? Luk 24,45-49; Skut 1,8**

„Za časů patriarchů se vliv Ducha svatého často projevil význačným způsobem, neprojevil se však nikdy ve své plnosti. Nyní, poslušni slova Spasitelova, prosili učedníci snažně o tento dar a na nebesích je Kristus podporoval svou přímluvou. Prosil o dar Ducha, aby ho mohl vylít na svůj lid. (SA 26)

Doporučené studium

Prostuduj si působení Ducha svatého popsané v knize Soudců: Soud 3,10; 6,34; 11,29; 13,24.25; 14,6.19; 15,14.

„Není popudu v naší povaze, není hnutí mysli nebo náklonnosti srdce, které by nemuselo být ustavičně pod dohledem Ducha Božího. Není požehnání, které nám Bůh dává, ani zkoušky, které na nás posílá, aby se jich nechopil satan a nepokusil se sužovat a ničit naši duši, poskytneme-li mu k tomu sebemenší příležitost. Proto ať je naše duchovní osvětlení sebevětší a ať se sebevíce těšíme božské přízni a božskému požehnání, musíme vždy kráčet pokorně před Hospodínem a prosit ve víře, aby Bůh řídil každé naše pomyšlení a dohlédl na každý náš vznět.“ (PP 311)

Diskuzní otázky

1. Někteří teologové a filozofové tvrdí, že Bůh Starého zákona a Bůh Nového zákona jsou dvě různé bytosti. Domnívají se, že láska, kterou přináší Ježíš se neslučuje se soudy popsanými ve Starém zákoně. Jak ti úkol na tento týden pomohl odpovědět na tuto otázku?
2. Někteří lidé se domnívají, že mezi vydáním zákona na hoře Sínaji a spásnou smrtí Ježíše Krista na kříži bylo možné dosáhnout spasení skrze skutky a nikoli pouze Boží milostí. Co říkáš na tento názor na základě studia působení Ducha svatého ve starozákonní době?

Shrnutí

Činnost Ducha svatého v Novém zákoně se svou náplní neliší od služby ve Starém zákoně. Po letnicích má Duch svatý zvláštní poslání, které spočívá v tom, že zosobňuje Ježíšovu přítomnost na zemi a zdůrazňuje výjimečnost a důležitost Ježíšovy oběti. Nyní je Duch svatý vyjit v mnohem větší míře, než tomu bylo před Ježíšovým ukřížováním.

Západ slunce 21.02

Proměněn Duchem

Jan 3,1-21.34-36; Tit 3,5-7; Řím 8,9.10; Kol 2,6; 1 Jan 5,2-5

Základní text

„Ježíš mu odpověděl: 'Amen, amen pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží.'" (Jan 3,3)

Základní myšlenka

Proměňující působení Ducha svatého, které zapřičiňuje zkušenost nového narození má rozhodující význam pro spasení.

Ježíš učil Nikodéma cestě spasení. Všechny prvky procesu spasení jsou zmíněny ve třetí kapitole Janova evangelia. „V rozhovoru s Nikodémem vyložil Ježíš plán spasení a své poslání na světě.“ (TV 114)

Nikodém jako farizeus a člen sanhedrónu váhal přihlásit se k Ježíši otevřeně. Aby předešel možné kritice, přišel k Ježíši v noci. Byl přesvědčen, že Ježíš je ten zaslíbený Mesiáš, ale měl ještě určité pochybnosti a otázky, které bylo možné vyřešit pouze v osobním rozhovoru.

Nikodém okamžitě poznal, že Ježíš je výjimečný učitel poslaný od Boha. Chtěl s ním zprvu zapříst teologickou debatu, Ježíš však okamžitě přešel k Nikodémově hluboké duchovní potřebě. Pouze změnou života pod vlivem Ducha svatého lze dosáhnout věčného života.

Nové narození je proměna života (Jan 3,1-12)

1. Představ si sebe na místě Nikodéma. Jaký závěr v otázce spasení by sis udělal po Ježíšových slovech? Jan 3,1-7

Ježíš použil obrazné vyjádření, aby znázornil způsob našeho spasení. Nemůžeme „spatřit království Boží, nenarodíme-li se znovu.“ (Jan 3,3) Řecké slovo překládané jako „znovu“ má také význam „shůry“. Znovunarození „shůry“ je otázka spasení nebo zatracení, tedy otázka života a smrti. „Ty se musíš narodit znovu“ (verš 7). Ale jak? Nikodém dobře znal starozákonní texty jako např.: Iz 64,6; Žalm 51,10; Ez 36,26.27, byl však šokován Ježíšovými slovy a kladl si otázku o neproveditelnosti druhého fyzického narození. (verš 4) Znovuzrození, o němž mluvil Ježíš bylo však duchovní — „z vody a z Ducha“ (verš 5). Voda je symbolem duchovního očištění, které prožíváme při křtu, a které si připomínáme při večeři Páně. (Jan 13,8; Žid 10,22) Duch svatý nás očišťuje, když přijímáme jeho slovo, napravuje náš vztah s Bohem a mění naše srdce. (1 Kor 6,11)

2. Jak Ježíš znázornil proměňující působení Ducha svatého v našich srdcích? Jan 3,8 (Srovnej s Ez 37,12- 14; Iz 44,3.4.)

Kristova spasitelná činnost pro nás také zahrnuje proměňující působení v nás. Znovuzrození nepřichází samo od sebe, je to výsledek působení Ducha svatého. „Ačkoli vítr je sám neviditelný, následky jeho působení je možno vidět a cítit. Tak i působení Ducha svatého na duši se projeví v každém činu toho, jenž pocítil jeho spásnou moc. Když Duch Boží ovládne srdce, změní i život. Člověk se zbavuje hříšných myšlenek, zřídá se zlých skutků; místo zloby závisti a sporů přichází láska, pokora a pokoj. Na místo smutku přichází radost a tvář začíná odrážet světlo nebes. Nikdo nevidí ruku, jež ulehčuje břímě, nikdo nevidí světlo, jež sestupuje z kůrů nebeských. Když se duše s vírou odevzdá Bohu, přichází požeňání. Moc, kterou lidské oko nemůže uzřít, vytváří novou bytost k obrazu Božímu.“ (TV 112)

Pavel opakuje Ježíšovo učení o spáse (Tit 3,5-7)

1. Jak Ježíš popsal Nikodémovi hlavní body procesu spasení? Jan 3,14-21

Cesta znovuzrození vede cestou kříže, což znázornil Mojžíš vztyčením hada na poušti, takže Izraelité, kteří byli uštknuti hadem, při pohledu na bronzového hada zůstali na živu. (4 Moj 21,8.9) Had symbolizoval hřích a když Ježíš zemřel, „na svém těle vzal naše hříchy na kříž“. (1 Petr 2,24) Když se lidé dívali na vztyčeného hada, jejich víra je uzdravila. Když ve víře vzhlížíme ke kříži, jsme duchovně uzdraveni. Naše hříchy ztělesněné vztyčeným hadem jsou odpuštěny, je obnoven náš vztah k Bohu a naše srdce je proměněno. Tento celý proces očistění, změny a smíření s Bohem je obsažen v Ježíšových slovech o spasení — znovuzrození. Věříme a přijímáme věčný život. (Jan 3,15.16.36) Jsme zproštěni odsouzení, neboť naše hříchy jsou odpuštěny. (Jan 3,17.18; Řím 8,1) Díváme se na kříž a Kristova spravedlnost je nám přičtena, neboť v našem srdci přebývá Duch svatý. Jako byl vložen nový život do Izraelitů při ohledu na bronzového hada, tak je tomu i s námi při pohledu na Krista.

2. Jakým jiným způsobem přibližuje apoštol Pavel nové narození? Tit 3,5-7; Gal 3,1-9.14

Bůh nás „zachránil obmytím, jímž jsme se zrodili k novému životu.“ (Tit 3,5) Spasil nás Duchem, „abychom ospravedlnění jeho milostí měli podíl na věčném životě.“ (verš 7) Spasení spočívá v proměňujícím působení Ducha svatého. Tuto zkušenost Pavel nazývá ospravedlněním. (verš 7)

Galatští věřící začali svoji křesťanskou pouť ospravedlněním z víry. (Gal 2,16) Začali „žít z Ducha Božího.“ (Gal 3,3) Požehnání, které přijal Abraham, jemuž byla víra „přičtena“ za spravedlnost (verš 6), je určeno také nám. (verš 14) Ježíš znázorňuje spasení znovuzrozením, Pavel hovoří o ospravedlnění, aby ukázal stejnou věc.

Znovuzrození je darem Kristovy spravedlnosti (Řím 8,9.10)

- 1. Jaké charakterové vlastnosti musí mít ti, jimž je dán věčný život? Mat 25,46 Jak je možné tyto vlastnosti získat? Řím 8,1-4.9.10**

Znovuzrození křesťané jsou prosti odsouzení. (Řím 8,1; srovnej s Jan 3,18.) Duch svatý je vysvobodil z hříchu a smrti. (Řím 8,2) Bůh učinil to, co zákon nemohl, zajistil spasení skrze smrt svého Syna, „aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha.“ (Řím 8,4)

Ježíš se vyjádřil takto: „Kdo však činí pravdu, přichází k světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“ (Jan 3,21)

„Spravedlnost požadovaná zákonem“ (Řím 8,4) se naplňuje v našich životech, protože jim vládne Duch svatý. „Vy však nejste živi ze své síly, ale z moci Ducha, jestliže ve vás Boží Duch přebývá. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho. Je-li však ve vás Kristus, pak vaše tělo sice podléhá smrti, protože jste zhřešili, ale Duch dává život, protože jste ospravedlněni.“ (Řím 8,9.10.)

- 2. Znamená to tedy, že znovuzrození věřící jsou spravedliví? 1 Jan 2,29; 3,7**

Doslovný překlad 1 Jan 2,29 zní: „Jestliže víte, že on je spravedlivý, víte také, že každý, kdo činí spravedlnost, je z něho zrozen.“ Znovuzrozený věřící „činí spravedlnost“, tedy skutky, které jsou v Božích očích správné a spravedlivé. Nečiní tak sám ze sebe, protože jeho jednáním vládne Kristus.

Znovuzrození přináší duchovní vítězství

(1 Jan 5,2-5)

Zjistili jsme, že spravedlnost v srdci člověka se projevuje spravedlivými činy.

1. Co učil Jan o prostředcích k dosažení vítězství nad hříchem? 1 Jan 5,2-5

Bůh mocně působí skrze Ducha svatého a očekává, že sílu, kterou dává, využijeme k vítězství. „Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze stromu věčného života.“ (Zj 2,7) „Kdo zvítězí, tomu druhá smrt neublíží.“ (verš 11) „Kdo zvítězí, tomu dám usednout se mnou na trůn.“ (Zj 3,21)

Jak můžeme zvítězit podle vzoru Ježíše? Jan poukazuje na Duchem naplněné společenství s Kristem založené na znovuzrození. „Kdo se narodil z Boha přemáhá svět. A to vítězství, které přemohlo svět, je naše víra.“ (1 Jan 5,4) Přemáhat svět znamená v širším kontextu dodržovat Boží přikázání, která nejsou „těžká“ (verš 3) pro znovuzrozené věřící, neboť oni stále přijímají sílu od Ducha svatého.

2. Kdo satanovi brání v jeho snaze uvrhnout nás do hříchu? 1 Jan 5,18

„Při znovuzrození je srdce uvedeno v soulad s Bohem, protože přichází do souladu se zákonem Božím. Když nastane v hříšníkovi tato pronikavá změna, přechází hříšník ze smrti do života, z hříchu do svatosti z přestoupení a vzpoury k poslušnosti a věrnosti. Starý život, který se vyznačoval odcizením se Bohu, končí a začíná nový život usmíření. Tehdy 'právo zákona' bude 'dovršeno v nás, pokud nežijeme tělesně, nýbrž duchovně'. (Řím 8,4) A duše řekne: 'Jak jsem si tvůj Zákon zamiloval! Každý den o něm přemýšlím.' (Žalm 119,97)“ (VLB 334)

3. Pokud jsi dosud neprožil tuto zkušenost, jsi připraven vírou ji přijmout?

Znovuzrození je každodenní zkušenost (Kol 2,6)

1. Proč je důležité prožívat zkušenost obnovujícího společenství s Duchem svatým každý den? Kol 2,6; Gal 5,16.25

Podobně jako Galaťané i my jsme „začali žít z Božho Ducha.“ (Gal 3,3) Řídíme-li se podle podnětů Ducha svatého, odvracíme se od hříchu, a prožíváme znovuzrození. Dále duchovně rosteme v každodenním společenství s Bohem jako to činil Ježíš. Je to jako v manželství, kde je také nutné každodenní společenství mezi mužem a ženou, aby mezi nimi stále trval vztah plný lásky a štěstí. „Následovat Ježíše znamená plné obrácení na počátku a jeho obnovování každý den.“ (1 BC 1113, EGW)

„Živí křesťané denně prožívají zkušenosti s Bohem a denně radostně přijímají svůj kříž a následují svého Pána. Každý živý křesťan rozvíjí svůj život v Bohu a v souvislosti s tím prožívá každodenní nové obrácení, které nebude dokončeno až do chvíle, kdy dosáhne dokonalosti křesťanského charakteru a bude tak plně připraven přijmout nesmrtelnost.“ (2 T 505)

2. Jaké máme ujištění, že přestože jsme slabí, Bůh nás podepře? 2 Kor 4,16; Iz 40,

Písmo nás ujišťuje, že můžeme každý den prožívat duchovní obnovu. Je zde však podmínka: „Ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly.“ (Iz 40,31) To vyžaduje čas na studium Bible a modlitbu. Pravidelné modlitební chvíle, při nichž dochází k obnově duševních sil, se nedají ničím nahradit.

Máme-li spravedlnost Kristovu, je třeba denně prožívat proměnu Duchem svatým, abychom se mohli stát součástí jeho božské přirozenosti. (1 SM 374)

Doporučené studium

Prostuduj si texty Řím 9,30; 10,10 týkající se daru Kristovy spravedlnosti jako prostředku vítězství nad hříchem.

Martin Luther si uvědomoval velkou důležitost poselství zaznamenaného ve 3. kapitole Jana v souvislosti s Pavlovým učením o ospravedlnění. Ve své předmluvě ke kázání na třetí kapitolu Janova evangelia napsal: „Tato kapitola zdůrazňuje jednu skutečnost: víra v Ježíše je jediná, která nás ospravedlňuje před Bohem.“

Ellen Whiteová potvrzovala správnost Lutherova učení o ospravedlnění (VLB 184) a zároveň zdůrazňovala vztah mezi ospravedlněním a znovuzrozením: „Když hříšník, přitahován mocí Krista, přistupuje ke vztyčenému kříži s pokorným srdcem, stává se novým stvořením. Dostává nové srdce a stává se novým stvořením v Ježíši Kristu. Bůh sám 'ospravedlňuje toho, kdo žije z víry v Ježíše.' (Řím 3,26)“ (KP 163)

Bible i Ellen Whiteová klade důraz na souvislost mezi znovuzrozením a ospravedlněním, proto se toto téma mnohdy objevuje v adventistické literatuře. Např.: I. H. Evans, po léta úspěšný evangelista, napsal: „Ospravedlnění je Boží čin pro obráceného hříšníka, jímž ho zbavuje jeho hříchu skrze víru v Ježíše Krista. Bůh velkoryse vymazává všechny hříchy, které člověk v minulosti spáchal a obnovuje s člověkem živý vztah, který pramení z Kristovy spravedlnosti.“

Diskuzní otázka

Přítel ve tvém sboru tvrdí, že je znovuzrozený křesťan a při tom je hrubý na svou ženu a členy své rodiny. Co bys mu řekl v osobním pastoračním rozhovoru?

Shrnutí

Zkušenost znovuzrození zahrnuje proměnu srdce mocí Ducha svatého. Když lidé naslouchají usvědčujícímu hlasu Ducha svatého a přijímají Krista jako Spasitele a Pána, jejich minulé hříchy jsou odpuštěny a Kristova spravedlnost je jim připočtena a dána jako dar Ducha svatého.

Západ slunce 20.54

Posvěcen Duchem

Řím 6,19-22; 1 Kor 2,12-16; 6,11; 2 Kor 3,18; 1 Petr 1,1.2

Základní text

**„Bůh vás jako první vyvolil ke spasení a posvětil Duchem a vírou v pravdu.“
(2 Tes 2,13)**

Základní myšlenka

Duch svatý uděluje věřícím svatost a umožňuje jim růst ve svatosti. Dar svatosti je prostředkem sladění našich myšlenek, slov a skutků s Boží vůlí.

Naše činy vycházejí z našich myšlenek. Jsme si vědomi toho, že nejtěžší boj našeho života je boj se špatnými myšlenkami. Lidé, kteří chtějí přestat kouřit, mají největší boj s myšlenkami na cigarety. Alkoholik stále myslí na svůj oblíbený nápoj a pokud chce přestat, stojí před velkou bitvou s myšlenkami na alkohol. Pyšní lidé myslí stále na sebe a lidé nepoctiví, ve své mysli kují pikle a promýšlejí nečisté plány.

Jak přemýšlíme, tak také žijeme. Cvičení naší mysli má svoji hodnotu a přináší výsledky. Stále zde však zůstává problém: naši mysl nikdy plně neovládne. Má toto dilema nějaké řešení? Lze plně ovládat naše myšlenky? Jak nám v tom může pomoci Duch svatý?

Duch svatý ospravedlňuje a posvěcuje

(Řím 6,19-22)

V předchozím úkolu jsme studovali otázku znovuzrození, které přijímáme od Ducha svatého. On nám také uděluje Kristovu spravedlnost.

1. Jaký je vztah mezi spravedlností a posvěcením (svatostí)? Řím 6,19-22

Řecké slovo „hagiasmos“ použité ve verších 19 a 22 se překládá jako „svatost“ nebo „posvěcení“. V Novém zákoně se objevuje celkem desetkrát.

Znovuzrození křesťané, kteří denně upevňují své společenství s Duchem svatým, se řídí podle rady apoštola Pavla v Řím 6,19: „Dejte se do služby spravedlnosti k posvěcení.“ A Pavel dále vysvětluje: „Avšak nyní, když jste byli osvobozeni od hříchu a stali se služebníky Božími, máte z toho užitek, totiž posvěcení, a čeká vás život věčný.“ (Řím 6,22) Posvěcení vychází z Kristova daru spravedlnosti, když jsme my ospravedlněni.

„Spravedlnost je svatost, vztah k Bohu a 'Bůh je láska' (1 Jan 4,16). Je to souhlas s Božím zákonem, neboť 'všechna tvá přikázání jsou spravedlivá' (Žalm 199,172) a 'láska je naplněním zákona'. (Řím 13,10) Spravedlnost je láska a láska je světlem, které umožňuje život, neboť pochází od Boha. Boží spravedlnost je vtělena v Kristu. Když přijímáme jeho, přijímáme také Boží spravedlnost. (MB 18) Bible učí toto:

1. V ospravedlnění je nám přičtena Kristova spravedlnost (Řím 4), kterou uděluje Duch svatý. (Řím 8,9.10)
2. Svatost je následným ovocem daru spravedlnosti (Řím 6,19.22)
3. Dar spravedlnosti je zároveň darem svatosti. (1 Tes 4,7.8; 2 Tes 2,13)
4. Když jsme ospravedlněni, přijímáme posvěcení v Kristu. (1 Kor 1,30) Kristus k nám přichází, pokud přijímáme Ducha svatého. (Řím 8,9.10) Proto také Duch svatý ospravedlňuje i posvěcuje. (Viz 1 Petr 1,2)

Pouze Duch svatý posvěcuje (1 Petr 1,1.2)

Většina nekřesťanů zastává názor, že člověk se může sám od sebe stát dobrým. Každý si však pod tím „dobrým“ představuje něco jiného. Tento názor se velmi blíží k myšlence, že člověk může spolupracovat s bohy a přijmout od nich jejich morální a etické zásady. Žel i řada křesťanů přijala názor, že jejich skutky mají vliv na jejich spasení a posvěcení.

1. O jakém základním principu dosažení spravedlnosti učí Pavel? Řím 3,20-22; Gal 2,16

Před Bohem můžeme být ospravedlněni pouze skrze Ježíše Krista. Naše skutky nemají naprosto žádný vliv na naše spasení, na získání daru spravedlnosti. Ježíš Kristus uděluje svou spravedlnost dvěma způsoby: (1) Jeho dokonalá spravedlnost je věřícímu přičtena (Řím 4,5); (2) Ježíšova spravedlnost je udělena věřícímu při znovuzrození. (Řím 3,22; 6,18; 8,9.10)

2. Jakými prostředky se stáváme posvěcenými?

Řím 15,16 _____

2 Tes 2,13 _____

1 Petr 1,1.2 _____

„Pavel učí, že věřící mají být 'posvěceni Duchem svatým' (Řím 15,16). Co je dílo Ducha svatého? Ježíš pravil svým učedníkům: 'Jakmile však přijde on, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy.' (Jan 16,13) A žalmista praví: 'Zákon tvůj je pravda.' Slovem a Duchem Božím se lidem otevírají velké zásady spravedlnosti vtělené v zákonu Božím... Následovníci Kristovi se mu mají podobat — milost Boží mají vytvářet svou povahu v souladu se zásadami svatého zákona Božího. To je biblické posvěcení.

Posvěcení je možno dosáhnout jen vírou v Krista, mocí Ducha Božího přebývajícího v duši.“ (VLB 334)

Duch svatý uděluje časnou svatost (1 Kor 6,11)

Posvěcení je definováno jako růst ve svatosti. Jsme padlé lidské bytosti a během celého našeho pozemského života máme sklony ke hříchu, s nimiž musíme neustále bojovat. Náš křesťanský život je tedy procesem neustálého duchovního růstu. Jaký má být náš vztah k Ježíši během našeho duchovního růstu? Zamysleme se nad lotrem na kříži. (1) Co mu Ježíš slíbil? Luk 23,43 (2) Jakou charakteristiku budou mít ti, kteří budou vzati do nebe při druhém příchodu Ježíše Krista? Žid 12,14 Jaký závěr si můžeme z těchto dvou bodů udělat o umírajícím lotrovi?

1. Prostuduj si následující biblické pasáže. Co nás učí o posvěcení?

Skut 26,18

Řím 15,16

1 Kor 1,2

1 Kor 6,11

Kol 2,10

Žid 10,10

Duch svatý dává sílu k růstu ve svatosti

(2 Kor 3,18)

Posvěcení je časným darem Ducha svatého věřícímu v Krista. Ve zkušenosti nového narození získáváme věčný život. (Jan 3,36) Znovuzrození věřící, kteří mají dar svatosti Ducha svatého, mají jistotu spasení v Kristu. To však neznamená, že je nemožné opět upadnout do hříchu a již nabyté spasení ztratit.

1. Jak lze doložit z Písma, že ti, kteří mají nyní jistotu spasení v Duchu svatém, mohou ztratit dary, které obdrželi?

I když máme živé společenství s Kristem, neznamená to, že nemůžeme odpadnout. Neztratili jsme totiž svobodu rozhodování. Naše padlá přirozenost podporovaná satanem se nás neustále snaží postavit proti Bohu. Přestože Duch svatý vládne v naší mysli, je nutné podporovat víru pravidelnou modlitbou, studiem Písma a svědectvím pro druhé. Takováto víra je předpokladem pro zachování společenství s Duchem svatým, který nám dává růst ve víře.

2. Jak můžeme na pozadí následujících textů růst ve svatosti? 1 Tes 3,12; 4,3.7; 2 Kor 3,18; 2 Petr 3,18

Růst ve svatosti je možný pouze v každodenním spolehnutí se na Kristovu moc, která je nám dána skrze Ducha svatého. Protože však věřící je stále padlou bytostí, duchovní růst zahrnuje stálé odevzdávání se Kristu, aby Duch svatý mohl v nás zvítězit.

„Neustále potřebujeme živé zjevení Krista, každodenní zkušenost která souvisí s jeho učením. Potom pro nás nebude nic nedosažitelné. Neustálý rozvoj našeho vědění a ctnosti je Božím cílem. Boží zákon je ozvěnou jeho hlasu, který zve každého: 'Přijď ke mně a buď svatý jako i já jsem svatý.' Každý den můžeme růst v dokonalosti křesťanského charakteru.“ (MH 503)

Duch svatý řídí naše myšlenky (1 Kor 2,12-16)

Uzdravení mysli je Kristova zásluha uskutečňovaná skrze Ducha svatého. Žádná autosugece nás nemůže zbavit špatných myšlenek. Pouze Bůh může změnit cíl našeho myšlení a nasměrovat jej na Ježíše.

1. Jak můžeme přijmout a uchovat Kristovo smýšlení? 1 Kor 2,12-16 (Srovnej s Řím 12,2; Fil 2,5-11.)

Jelikož mysl věřícího byla změněna Duchem svatým, jeho myšlenky, touhy a motivy jednání jsou nebeského původu. Jeho chování je ryzí, prodchnuté pokorou, nesobeckostí. Takovým příkladem nám byl Ježíš. Každodenní dar Kristovy spravedlnosti činí svatými ty, kteří ho přijímají v upřímnosti srdce. Jejich vítězství nad hříchem — dar Ducha svatého — je svědectvím a posilou pro druhé. (1 Jan 5,10)

2. Do jaké míry mají být naše myšlenky pod kontrolou Ducha svatého? 2 Kor 10,4.5

3. K jakému myšlení nás Bůh vede? Fil 4,7-9

Když dovolíme Bohu, Duch svatý „vede do poddanství naši mysl, aby byla poslušna Krista.“ (2 Kor 10,5)

„Každý člověk má možnost dodržovat Boží přikázání. Když se v pokoře odevzdáme Kristu, naše srdce se spojí s jeho srdcem a naše vůle se podřídí jeho vůli, jeho mysl bude naší myslí, a jeho myšlenky se stanou našimi myšlenkami — budeme žít Kristův život. Toto vše se skrývá ve slovech 'být oděn pláštěm jeho spravedlnosti'. Když potom na nás Bůh shlíží, nevidí oděv z fíkového listí nebo nahotu našeho hříchu, ale plášť své vlastní spravedlnosti, která spočívá v dokonalém dodržování Božího zákona.“ (KP 312)

Doporučené studium

Srovnej myšlení člověka, který nezná Krista (Řím 8,5.7; Tit 1,15; Ef 2,2.3; Kol 1,21; Fil 3,18.19) s myšlením toho, který Krista zná (Řím 8,6; 12,3; Žalm 1,2; 143,5).

Jedině Kristus nám může pomoci a darovat nám vítězství. Musí však v nás plně přebývat. Jeho život musí být naším životem a obíhat v nás jako krev v žilách. Duch svatý musí pro nás být životodárnou silou, která nás ovlivňuje tak, abychom byli ve všem podobní Kristu. (5 BC 1144)

Diskuzní otázky

1. Někteří členové ve tvém sboru se na základě textu Jak 2,24.26 domnívají, že naše skutky mají podíl na našem spasení. Jakou biblickou odpověď bys jim dal?
2. Členové třídy sobotní školy se v diskuzi rozdělí na dvě skupiny: jedna se domnívá, že v tomto životě nelze dosáhnout svatosti. Druhá je opačného názoru. Ke které by ses přidal? Jak bys svůj postoj zdůvodnil?
3. Jeden člen sboru tvrdí, že následující citát je v rozporu z úkolem na tento týden, který hovoří o posvěcení v Kristu, které můžeme získat již nyní. „Pokud bude vládnout satan, musíme potlačovat sobectví a přemáhat hříchy, k nimž jsme sváděni; pokud trvá život, není zastávky, není chvíle, které bychom se dožili a mohli říci: ‚Dosáhl jsem posvěcení.‘ Posvěcení je výsledkem celoživotní poslušnosti.“ (SA 367) Jak lze tento citát vysvětlit na pozadí úkolu na tento týden?

Shrnutí

Když se narodíme znovu, Duch svatý nám dává Kristovu spravedlnost. Jelikož spravedlnost je posvěcení, získáváme v Kristu obojí: ospravedlnění i posvěcení. Růst ve spravedlnosti lze pouze v každodenním společenství s Kristem skrze Duha svatého. Pokud on vládne naší myslí, můžeme se radovat z vítězství nad hříchem a soustředit své myšlenky na to, co je čisté a svaté.

Západ slunce 20.43

Vítězství v Duchu

1 Moj 17,1; Mat 5,48; Řím 14,23; 1 Jan 3,24; Juda 24

Základní text

„Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm; že v nás zůstává, poznáme podle toho, že nám dal svého Ducha.“ (1 Jan 3,24)

Základní myšlenka

V moci svého Ducha nás může Ježíš chránit od hříchu a umožnit nám napodobovat jeho charakter. Ve společenství s Bohem můžeme prožívat trvalé vítězství.

Je nutné porozumět terminologii související s hříchem. Jeden mladý člověk ironicky komentoval slova kazatele: „Říkáte, že ti, kteří nebudou spaseni, nesou tíhu hříchů, ale já nic necítím. Jak těžký je hřích, kolik váží? Pět kilogramů, čtyřicet kilogramů?“

Kazatel se mladíka zeptal: „Kdybys položil dva centy na mrtvolu, cítila by to?“ „Samozřejmě že neucítí nic.“ Kazatel poznamenal: „Duchovně mrtvý člověk také necítí tíhu svého hříchu.“

Předpokladem získání daru Ducha svatého v "pozdním dešti" je pochopení povahy hříchu. Jedním z životně důležitých předpokladů pro vylití Ducha svatého je naše rozhodnutí odmítnout hřích.

Duch svatý působí v našich srdcích, a proto můžeme vítězit nad hříchem a být tak připraveni pro větší vylití Ducha svatého.

Ježíš je schopen chránit nás před nádem

Juda 24

1. Z jakých hříchů nás může Ježíš vysvobodit? Juda 24; 1 Kor 10,13; Ef 6,16

Ježíš je schopen nás chránit nejen před odpadnutím, ale také „postavit neposkvrněné a v radosti před tvář své slávy“ (Juda 24). Pokud jsme posíleni Duchem, žádné pokušení, do něhož upadneme, není nad naše síly. (1 Kor 10,13) Není tudíž důvod, abychom byli přemoženi jakýmkoli pokušením. „Štít víry“ nám umožňuje „uhasit všechny ohnivé střely Zlého.“ (Ef 6,16) Slovo „všechny“ znamená, že nás satan nemůže zasáhnout žádnou ze svých střel, pokud jsme v moci Kristově. On slibuje svou moc v boji s pokušením na každém kroku naší cesty a slibuje také, že odejme moc satanovým útokům namířeným proti nám. Proč pochybujeme o Ježíšově moci a ochotě pomáhat?

2. Jaká další ujištění nacházíme v Bibli o vítězství nad hříchem v moci Kristově? Jan 10,29; Ef 3,20; Žid 2,18

Skrytý smysl těchto výroků je velmi významný. Kristus je schopen darovat nám vítězství nad pýchou, povýšeností, sobectvím, žárlivostí, nepoctivostí, nečistými myšlenkami, zahorčlostí a pokrytectvím. Je schopen dát svobodu duši spoutané hříchem. Místo zloby dává mír, lásku místo nenávisti, důvěru místo strachu.

„Připravujeme se na setkání s Tím, jenž se chystá přijít na oblacích v doprovodu andělů, aby svým dotekem nesmrtelnosti odměnil věrné. Když přijde, nebude to kvůli očištění našich hříchů a změně charakteru. Toto vše musí být dokonáno před jeho příchodem.“ (2 T 355)

3. Domníváš se, že vzhledem k tomu, že jsi dosud nad některými svými hříchy nevítež, spasí tě Ježíš ve tvých hříších a přehlédne je?

Boží měřítko ve Starém zákoně (1 Moj 17,1)

1. **Jaké duchovní zásady Bůh uplatňoval před povoláním Abrahama a jeho potomků? 1 Moj 17,1; 5 Moj 18,13**

Slovo „dokonalý“ použité v uvedených verších je překladem hebrejského slova „tamim“, které znamená „úplný, zbavený viny, poctivý, čestný“. Toto slovo bývá také použito v souvislosti se oběťmi zvířat, které byly „bez poskvrny“. Toto hebrejské slovo se také objevuje ve vyjádřeních Boží dokonalosti. Ezechiel používá toto slovo při popisu Lucifera před jeho pádem do hříchu (Ez 28,15).

Bůh vyzýval Abrahama a Izraelity, aby se odvrátili od veškerého hříchu, smířili se v srdci s Ním a dodržovali jeho zákon ve vši úplnosti.

2. **Jak popisuje 1 Král 8,61 význam tvrzení „dokonalé srdce v Bohu“?**

Hebrejské slovo „šalem“ použité v tomto verši vyjadřuje úplnost, dokončenost, celistvost (přímknutí našeho srdce k Hospodinu). Toto slovo popisuje druh „závaží a míry“, které má Boží lid používat. (5 Moj 25,15) Stejné slovo je použito při popisu duchovního života krále Ásy (1 Král 15,14) a krále Chizkiáše (2 Král 20,3). Použití výše zmíněného slova v souvislosti s lidmi ukazuje více na jejich duchovní vítězství, než na jejich prohry.

Šalomoun byl vyzván, aby sloužil Bohu „celým srdcem“ (1 Par 28,9; 29,19). Amanaziáš „činil to, co je správné v Hospodinových očích, ne však celým srdcem“. (2 Par 25,2)

Obsahem poselství Starého zákona je společenství s Bohem, které umožňuje zachovávání jeho zákona. Bůh očekával od svého lidu zachovávání smlouvy, kterou s ním uzavřel.

3. **Jak bys odpověděl na námitku tvrdící, že v době Starého zákona byli lidé spaseni na základě dodržování zákona, a proto tento princip neplatí pro lid Nové smlouvy. Gař 3,15-18; 5 Moj 6,4-6; 30,11-14; Abak 2,4**

Měřítko Nového zákona (Mat 5,48)

1. Jaké měřítko Ježíš představil svým následovníkům? Mat 5,48 (Srovnej sKol 1,28.)⁴

Řecké slovo „teleios“, použité v těchto verších, znamená „úplný, celý, zralý“.

V komentáři k textu Mat 5,48 Ellen Whiteová napsala: „Podmínky věčného života, jenž udílí Boží milost jsou stejné jako byly v ráji: dokonalá spravedlnost, soulad s Bohem a naprostá poslušnost zásad Božího zákona. Starý zákon klade stejné požadavky na povahu člověka jako Nový zákon. Dosažení těchto požadavků se nevymyká našim možnostem. V každém Božím přikázání nebo nařízení je současně skryto určité zaslíbení. Bůh učinil opatření, abychom se mu mohli podobat. Vykoná toto dílo v životě každého člověka, který mu neodporuje svou zvrácenou vůlí a nemaří jeho milost... Vybízí nás, abychom byli právě tak dokonalí jako on. Máme šířit světlo a požehnání v malém okruhu své působnosti, podobně jako je Bůh zdrojem světla a požehnání pro celý vesmír. Svítit nemůžeme sami od sebe. Přijímáme světlo Boží lásky a naším úkolem je zrcadlit jeho jas.“

Pán Ježíš řekl: ‚Buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.‘ Jste-li totiž dětmi Božími, jste také ‚účastníky jeho přirozenosti‘ a není možné, abyste se mu nepodobali.“ (MB 60, 61)

Vyjádři obsah poselství následujících textů:

2 Kor 7,1 _____

Žid 6,1 _____

Jak 1,4 _____

1 Petr 1,15.16 _____

Těžko si lze představit, že by se apoštolové mohli vyjádřit lépe. Nabízeli plně duchovní vítězství nad hříchem v moci Kristově i těm, kteří se dosud nezřekli své hříšné přirozenosti. Zde nacházíme jedinečnost evangelia. Ježíš Kristus je schopen změnit i toho nejhoršího člověka a dát mu svou povahu a vítězství.

Nedokonalí lidé mohou zvítězit nad hříchem (Řím 14,23)

1. Co říká text Ef 4,13 o křesťanské dokonalosti ve světle Nového zákona?
„bychom všichni došli jednoty víry a poznání Syna Božího, a tak ostali zralého lidství“, měřeno mírou Kristovy plnosti.“

„Zralé lidství“ je měřeno „mírou Kristovy plnosti“. Křesťanská dokonalost znamená být jako Kristus. Protože Bůh je láska, Kristus je nádherným ztělesněním lásky. Nemůžeme se vyrovnat Kristu, ale jsme vyzváni k tomu, abychom následovali jeho příkladu. (2 T 549) Potom jsme schopni zrcadlit jeho lásku a žít bezhříšným životem.

2. Co říká Bible o tom, že ne všechny lidské nedokonalosti jsou hříchem?

Jan 9,41: 15,22.24; Řím 14,23. *„A cokoli není z víry, je hřích.“*
*{ byste byli slepi }
{ byste rozuměli. }*

Všechny hříchy znamenají nedokonalost, ale ne všechny nedokonalosti jsou hřích. Slovem dokonalost Bible vyjadřuje život naplněný Duchem svatým, a proto také prostý od hříchu. Dokonalost, kterou nám Ježíš uděluje před svým druhým příchodem není spojena s odnětím naší hříšné přirozenosti. (Viz 1 Kor 15,51-54; Fil 3,20.21.) Přestože zůstáváme v hříšném těle, můžeme získat úplné vítězství v Kristu. Přesto však veškeré naše činy jsou ovlivněny lidskou nedokonalostí. Nedokonalá mysl a nedokonalé tělo nejsou schopny vykonat něco dokonale a bez chyby. Avšak ne všechno, co činíme, je hřích.

Jestliže by všechny lidské nedokonalosti byly hříchem, Ježíš by nemohl říci to, co je zaznamenáno v Jan 15,22: „Kdybych byl nepřítel a nemluvil k nim, byli by bez hříchu. Nyní však nemají výmluvu pro svůj hřích.“ Dokud lidé nepřijali světlo od Ježíše, Bůh považoval nedokonalé skutky lidí za hřích. Bůh ví, že naše přirozená nedokonalost je výsledkem duchovního, duševního a fyzického pádu.

Duchem naplnění věřící radostně plní Kristovu vůli (1 Jan 3,24)

Bible neučí, že vylití Ducha svatého přijde až po našem vítězství nad hříchem. Říká, že Duch nám dává moc vítězit a tím se projevuje jeho přítomnost v našich životech.

1. **Ve světle následujících textů Písma se zamysli nad tím, jak nám Bůh umožňuje plnit jeho vůli.**

Ez 11,19.20_

Ez 36,27

Jan 14,17.21.23

1 Jan 3,24

„Sám Kristus nás upozorňuje na růst rostlin, aby znázornil působení svého Ducha při udržování duchovního života. Míza vinné révy, vystupující z kořenů, je rozváděna do větví, kde umožňuje růst a vytváří květy a plody. Tak i životodárná síla Ducha svatého, vycházející ze Spasitele, proniká duší, oživuje pohnutky a náklonnosti, ba přivádí myšlení k poslušnosti vůle Boží a umožňuje příjemci přinášet vzácné plody svatých skutků.“ (SA 188)

2. **Porovnej čtyři události, kdy Ježíš dal svého Ducha učedníkům:**

(1) Luk 9,1.2 (1 Kor 12,9.10)

(2) Jan 20,22

(3) Skut 2,4 -

(4) Skut 4,31 -

„Míra Ducha svatého, kterou přijímáme, bude řídit míru našich tužeb, prožívané víry, světla a poznání, které nám bude dáno. Budeme pověřeni Duchem svatým, abychom v souladu s našimi schopnostmi přijímali a také předávali druhým.“ (Ellen Whiteová, dopis 54, 1894)

Doporučené studium

V souvislosti s přípravou na Kristův druhý příchod si prostuduj texty Zj 3,1-6, Dan 12,1 a Zj 19,7.8. Co Ježíš mnil slovy: „Shledávám, že tvým skutkům mnoho chybí před Bohem.“ (Zj 3,2)

Diskuzní otázky

1. Co asi chtěla Ellen Whiteová vyjádřit slovy: „Když v srdci sídlí poslušnost Boží, když člověk o ni usiluje každý den, Ježíš tuto snahu přijímá jako nejlepší službu ze strany člověka a svými zásluhami zahlazuje lidské nedostatky.“ (1 SM 382) Chtěla těmito slovy vyjádřit: „Dělej co můžeš v zápase s hříchem a když v boji padneš, Ježíš ví, že jsi nemohl udělat více. Přehlédne tedy tvůj hřích a připočte ti svou vlastní spravedlnost a tím tě očistí. Vítězit tedy není důležité, nejdůležitější udělat, co mohu.“?

Měli bychom také citovat následující věty: „Nepřijme ty, kteří tvrdí, že mají víru v něho a přitom jsou nevěrní přikázáním jeho Otce. Mnoho toho slyšíme o víře, ale potřebujeme toho také mnoho slyšet o skutcích. Mnozí klamou sami sebe falešnou bezstarostností svého náboženství, které není soustředěno na Kristův kříž. Ježíš však říká: 'Chce-li mne někdo následovat, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a pojď za mnou.'“ (1 SM 382)

2. Jak bys reagoval na výrok Martina Luthera ve světle úkolu na tento týden? „Skutky, které vycházejí z Písma a jsou konány ve víře jsou dokonalé v Božích očích bez ohledu na to, co o tom soudí svět.“
3. Jeden z tvých kolegů v zaměstnání je křesťanem, jenž věří, že pokus o dodržování Desatera je legalismus, neboť jsme spaseni z milosti. Jak bys mu odpověděl? (Viz Řím 6,1-14.)

Shrnutí

Důvěřujeme-li Kristu, dává nám schopnost vítězit nad hříchem. Starý a Nový zákon ukazuje úplné vítězství nad hříchem v moci Ducha svatého, který nám dává sílu i přes naši nedokonalost.

Západ slunce 20.31

Zaslíbení deště

Joel 1, 2; Jan 14-16; Skut 1

Základní text

„Jásejte, synové Sijónu, radujte se z Hospodina, svého Boha, neboť vám dá učitele spravedlnosti a jako na začátku vám sešle hojnost dešťů podzimních i jarních.“ (Joel 2,23)

Základní myšlenka

Bůh nám dává své ujištění, že pokud se v upřímné modlitbě odevzdáme jeho vůli, vylije na nás Ducha svatého jako životodárný déšť na vyprahlou zemi.

Po smrti jednoho kazatele našli jeho přátelé svazek papírů, na nichž byla napsána jeho kázání. V balíčku byla zasunuta kartička, na níž stálo: „Kam se poděl vliv těchto kázání, která jsem kázal?“

Na druhé straně kartičky byla napsána odpověď tohoto znění: „Kam zmizely sluneční paprsky loňského léta? Vstoupily do ovoce, daly vzrůst obilí a zelenině, aby lidé a zvířata měli co jíst. Kam se poděly kapky loňského deště? Mnoho lidí na ně už samozřejmě zapomnělo, ale jejich osvěžující a životodárný vliv ještě stále trvá.“

Vliv osvěžujícího vylití Ducha svatého nelze změřit. Jako déšť zajišťuje potravu tím, že umožňuje vyklíčit a vyrůst semenům, uzrát plodům, „tak i Duch svatý je dán, aby v nás uskutečňoval proces postupného duchovního růstu.“ (TM 506)

V tomto úkole budeme studovat Boží zaslíbení deště Ducha svatého. Ujistíme se o tom, že pokud Boží lid ve víře splní dané podmínky, získá hojné požehnání životodárného deště Ducha svatého.

Když je na nás vylit Duch (Joel 2,23)

1. Jakou cestou Bůh ve starém Izraeli projevoval svůj souhlas nebo nesouhlas? 3 Moj 26,3.4; 5 Moj 11,13.14; 28,12

V ve společnosti, kde hlavním zaměstnáním bylo zemědělství, hrálo velkou roli zaslíbení deště — symbolu Božího požehnání. S tímto symbolem se setkáváme v průběhu celé starozákonní doby. Při svěcení chrámu se Šalomoun modlí, aby Bůh seslal déšť, když se lid vyzná ze svých hříchů. (1 Král 8,35.36) Bůh také projevil svůj nesouhlas s odpadnutím Izraele v době Eliáše — dopustil tři a půl roku sucha (1 Král 17,1.7.14). Jób, Jeremiáš, Izaiáš, Ámos a Zachariáš označovali hojnost deště a jeho nedostatek za zvláštní znamení Božího souhlasu nebo nesouhlasu. (Viz Jób 5,10; Jer 3,2.3; Iz 5,5.6; Ámos 4,7; Zach 14,17.)

Déšť všeobecně, zvláště pak ve dvou případech (raný a pozdní déšť) je obrazem Božího přijetí věrných.

V Palestině přichází raný (podzimní) déšť koncem října nebo začátkem listopadu, když je zaseto. Pozdní déšť pak přichází na jaře v březnu nebo počátkem dubna a usnadňuje dozrání obilí ke žni.

2. Jaké zvláštní Boží dary představuje déšť? Oz 6,3; 10,12; Joel 2,23.28

Pán k nám přichází „jako jarní déšť, jenž svlažuje zemi.“ (Oz 6,3) Když reagujeme na Boží výzvy, „svlažuje nás spravedlností.“ (Oz 10,12) Spravedlnost je nám udělena Duchem svatým. (Iz 32,15-17) Zřejmým úmyslem pisatelů Bible bylo použít déšť jako symbol vylití Ducha svatého na Boží lid.

Tento záměr sdílel také Joel. Verš Joel 2,23 lze také přeložit takto: „Dal vám (Bůh) raný déšť pro spravedlnost, nebo, jak praví Český ekumenický překlad: „Dá vám učitele spravedlnosti.“ V obou případech však jde o dar Ducha svatého (viz Joel 3,1;2,28 kral.), jenž je pro nás zdrojem spravedlnosti.

Proč je dešť potřebný (Joel 1 a 2)

1. Když si přečteš první dvě kapitoly knihy Joel, polož si následující otázky:

Které hlavní události zapříčinily zničení země? Joel 1,4.19.20; 2,3-9

Jaký máš dojem při čtení o duchovním stavu Izraele doby Joelovy?

Joel 1,5.9.11.13; 2,12.13

Na jakou událost z velmi blízké budoucnosti chce Bůh připravit svůj lid?

Joel 1,15; 2,1.2.11

Jakou radu dává Bůh pro „případ nouze“? Joel 1,14; 2,12-17

Jak Bůh obnovuje svůj lid hmotně i duchovně? Joel 2,18-27

2. Nyní aplikuj Joele 1 a 2 na předpovězený Boží lid dneška. Proč jsme v takových duchovních podmínkách, v jakých se nacházíme? Na jaké budoucí události bychom se měli připravovat? (Viz 2 Petr 3,7-14.)

3. Joel znal z běžného života, jakou obnovu přinášel skutečný raný a pozdní dešť (Joel 2,23). Co předpovídal při pohledu do budoucna, že se stane před posledním dnem? Joel 2,28-32

Interpretujeme-li text Joel 2,28-32, je nutné vzít v úvahu několik důležitých skutečností: (1) kontext hovoří o obnově způsobené raným a pozdním deštěm (verš 23); (2) Joel předpověděl vylití Ducha svatého krátce před závěrem dějin; (3) Petr použil tento text v souvislosti s vylitím Ducha svatého o letnicích (Skut 2,16-21).

„V úzké souvislosti s výjevem velkého dne Páně slibuje Bůh skrze proroka Joela zvláštní projev Ducha Božího. (Joel 2,28) Toto proctví se zčásti vyplnilo vylitím Ducha o letnicích; plně se však projeví vylitím božské milosti, jež bude provázet závěrečné dílo evangelia.“ (VLB 12)

Ježíš opakuje zaslíbení (Jan 14,16-18)

1. Jakým způsobem vyslovil Ježíš zaslíbení Ducha svatého v rozhovoru se svými učedníky po poslední večeři? Jan 14,1-3.6.9.12.15

Ježíš se v rozhovoru soustředil na svůj brzký odchod ze země a opětovný příchod na konci času. Během této doby bylo třeba zajistit spojení a jednotu učedníků s Otcem. (verše 9-11) Pro apoštoly bylo důležité, aby porozuměli tomu, že s pevnou vírou v Boha a Ježíše mohou neustále přijímat sílu pro účinnou službu a poslušnost. (verše 12-15) „Zatímco bude pro ně budovat přibytky, oni mají budovat povahu k božské podobě.“ (TV 468)

2. Prostuduj si různá hlediska práce Ducha svatého a jeho působení na věřící, jak to předpověděl Ježíš v následujících textech:

Jan 14,17.18.23 _____

Jan 14,26; 16,13 _____

Jan 15,26; 16,14.15 _____

Jan 16,8-11 _____

„Duch svatý byl největším ze všech darů, které Kristus mohl vyprosít od svého Otce pro povznesení lidu Božího. Duch byl dán jako oživující činitel; bez něho by oběť Kristova byla marná. Moc zla po staletí sílila a podřízení člověka satanově otroctví bylo úžasné. Hříchu bude možné odolat a nad ním zvítězit jen s mocnou pomocí třetí božské osoby, která přijde v neurčené podobě, ale v plnosti božské síly. Je to Duch, který tomu, co vykonal Vykupitel světa dává účinnost. Je to Duch, kdo očišťuje srdce. Skrze Ducha se věřící stává účastníkem božství. Kristus dal svého Ducha jako božskou moc, aby přemohl všechny dědičné i získané sklony k zlému a aby vstúpil své církvi svou povahu.

V člověku bude obnoven pravý obraz Boží. Dokonalost povahy Božího lidu se týká cti Boží a cti Kristovy.“ (TV 474)

„Budete mi svědky...“ (Skut 1,8)

1. Jaký krok k naplnění zaslíbení o vylití Ducha svatého učinil Ježíš po svém vzkříšení? Jan 20,22.23

Verš 23 překládá Randolph O. Yeager takto: „Když někomu odpustíte hříchy, byly mu již odpuštěny, jestliže někomu ponecháte hříchy, byly mu již ponechány.“ (Srovnej s Mat 16,19 a 18,18.) Yeager pokračuje ve svém komentáři: „Odpustí-li, nebo ponechá-li křesťan hřích hříšníka, ve skutečnosti je tento čin pouze potvrzením toho, co se již před tím odehrálo v nebi.“

Učedníci se mohli radovat z těchto mimořádných schopností křesťanského života a služby pouze tehdy, jestliže přijali zvláštní dar Ducha svatého.

„Dříve než Kristus opustil své učedníky, 'dechl na ně a řekl jim: Přijměte Ducha svatého!' (Jan 20,22) Potom řekl: 'Hle, sesílám na vás, co můj Otec slíbil.' (Luk 24,49) Ale teprve po nanebevstoupení Krista přijali učedníci tento dar v plnosti. Teprve až se plně odevzdali Bohu, vírou a na modlitbě přijali Ducha svatého.“ (KP 191, 192)

2. Proč Ježíš přikázal svým učedníkům, aby zůstali v Jeruzalémě určitou dobu po jeho nanebevstoupení? Luk 24,49; Skut 1,8

Ježíš se stýkal se svými učedníky po čtyřicet dní po svém vzkříšení. (Skut 1,3) V období deseti dnů mezi nanebevstoupením a letnicemi měli apoštolové zůstat v Jeruzalémě a připravovat se na přijetí Ducha svatého.

Před letnicemi (Skut 1,14)

1. Co se odehrálo v nebi po Ježíšově návratu? Fil 2,9-11; Žid 1,8-13

„Kristus vstupuje do přítomnosti svého Otce. Ukazuje svou raněnou hlavu, proboděný bok, probité nohy; pozvedá ruce, na nichž jsou stopy po hřebecích. Ukazuje znamení svého vítězství; předkládá Bohu prvotinu, ty, kdož s ním vstali z mrtvých jako představitelé toho nesmírného množství těch, kteří vyjdou z hrobu při jeho druhém příchodu.“ (TV 588)

2. Jak apoštolové strávili deset dní mezi Ježíšovým nanebevstoupením a letnicemi? Luk 24,52.53; Skut 1,12-14

Prostuduj si následující popis činnosti apoštolů v knize Skutky apoštolů, str. 25-32:

- 1) Modlitba: „Scházeli se spolu, aby se ve jménu Ježíšově modlili k Otci. Věděli, že mají v nebi zástupce, přímlovce u trůnu Božího. (str. 25)
Učedníci se s opravdovou vážností modlili, aby jim byla dána schopnost jednat s lidmi a promlouvat k nim v běžném styku taková slova, jež přivedou hříšníky ke Kristu... Leželo na nich břímě záchrany lidí. Uvědomovali si, že evangelium musí být předneseno světu, a žádali, aby se jim dostalo moci, kterou jim Kristus přislíbil.
Nyní, poslušni slova Spasitelova, prosili učedníci snažně o tento dar a na nebesích je Kristu podporoval svou přímlovou.“ (str. 26)
- 2) Opravdově pokořili svá srdce: „Když učedníci čekali, až se zaslíbení vyplní, pokořili se v opravdové lítosti a vyznali svou nevěru.“ (str. 25)

- 3) Vzájemně se smířili: „Zapomněli na všechny rozpory, na touhu po nadvládě a semkli se v křesťanském společenství.“ (str. 26)
- 4) Připomínali si pravdy, které je Ježíš učil: „Když si nyní připomínali slova, která k nim Kristus mluvil před svou smrtí, začali lépe rozumět jejich významu. Pravdy, které jim vyrchaly z paměti, se jim znovu vynořovaly v mysli a jeden je připomínal druhému. Vyčítali si, že Spasiteli nerozuměli.“ (str. 25)
- 5) Přemýšleli o Kristově životě: „Když přemítali o jeho čistém, svatém životě, cítili, že žádná námaha nebude příliš těžká, žádná oběť příliš velká, jen když budou moci za svého života podat svědectví o kráse Kristovy povahy.“ (str. 25)

Doporučené studium

Zamysli se nad tím, jak mohl Duch svatý vést učedníky při volbě Jidášova nástupce, když tato volba probíhala v období mezi Kristovým nanebevstoupením a letnicemi. Skut 1,15-26

Diskuzní otázky

1. Jaké paralely nacházíme mezi situací učedníků po Ježíšově odchodu a naší situací?
2. Domníváš se, že by bylo pro tvůj sbor prospěšné vzít si vzor z toho, co dělali apoštolové před letnicemi? Pokud ano, jak by to bylo možné uskutečnit?
3. Jeden z tvých přátel považuje pravidelnou modlitbu o Ducha svatého za fanatismus. Co bys na to řekl?
4. K jaké činnosti v Božím díle jsi byl Duchem svatým povolán? Jsi si vědom působení Ducha ve tvém srdci, které tě přivádí blíže ke Kristu a umožňuje ti vítězit nad hříchem?

Shrnutí

V Písmu je vylití Ducha svatého často symbolizováno deštěm. Ježíš zaslíbil prostřednictvím starozákonních proroků vylití svého Ducha na upřímný věřící lid. Po smrti, vzkříšení a nanebevstoupení Ježíše Krista se jeho učedníci v modlitbách připravovali na přijetí Ducha svatého, jak to jejich Pán předpověděl.

Západ slunce 20.18

První dešť

Joel 2,23; Skut 2,1-47; 4,23- 37; Jan 3,5-7

Základní text

„Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.“ (Skut 2,39)

Základní myšlenka

V novozákonní době začal první dešť mohutným vylitím Ducha svatého v den letnic. Zkušenost prvního deště je aktuální i dnes — pro jednotlivce i společenství.

Letnice byly počátkem naplnění Joelova proroctví. Joel používá raný a pozdní dešť jako obraz Ducha svatého, jenž je vylit na církev. (Joel 2,23; 3,1.2) Petr aplikuje Joelovo proroctví na vylití Ducha svatého o letnicích. (Skut 2,16- 21) Joel přesně charakterizuje čas mohutného vylití Ducha těsně před příchodem Krista. (Joel 3,3-5) O letnicích spadl první dešť. Mohutné vylití Ducha svatého na Boží lid krátce před Ježíšovým příchodem bude pak zaslíbený pozdní dešť.

„Vylití Ducha za dnů apoštolů bylo začátkem raného deště a slavný byl jeho účinek. Až do konce času bude Duch přebývat v pravé církvi.

Době před ukončením žní na zemi je však zaslíbeno zvláštní udělení duchovní milosti, která má připravit církev na příchod Syna člověka. Toto vylití Ducha je zpodobněno padáním pozdního deště.“ (SA 37,38)

Letnice (Skut 2,1-36)

1. Popiš způsob, jakým byl Duch svatý seslán na apoštoly po deseti dnech příprav a modliteb. Skut 2,1-4

2. Apoštolové začali mluvit jazyky okolních národů. Proč? Skut 2,4-12

Duch není dán samoučelně. Jeho moc vede ke svatosti a vydávání svědectví.

„Duch svatý učinil pro ně (apoštoly) to, co by sami nedokázali zvládnout za celý život. Nyní mohli hlásat pravdy evangella v cizích zemích, neboť vládli jazyky těch, pro něž pracovali. Tento zázračný dar byl pro svět přesvědčivým důkazem, že jejich poslání má pečeť nebes. Od té chvíle byla řeč apoštolů přesná a čistá, ať mluvili svým mateřským jazykem nebo cizí řečí.“ (SA 27,28)

3. Pozorně si prostuduj Petrovo kázání pronesené po seslání Ducha svatého. Skut 2,22-36

- 1) Kázání bylo kristocentrické (soustředěné na Krista). Ježíš z Nazareta, který byl ukřižován, byl také vzkříšen z mrtvých a nyní sedí na pravici Boha Otce v nebesích. „Bůh ho učinil Pánem a Mesiášem.“ (Skut 2,36)
- 2) Kázání odhalovalo hříchy. „Vy jste ho (Ježíše) rukou bezbožných přibili na kříž a zabili.“ (verš 23)
- 3) Kázání bylo postaveno na Písmu. Všimni si, jak Petr vykládá Žalm 16,8-11. Ježíš, nikoli David, byl vysvobozen z hrobu. Jedině Ježíš vystoupil na nebesa. (verš 34)

Následky a význam letnic (Skut 2,37-47)

1. V následujících textech si všimni jednotlivých významů a důsledků letnic:

Skut 2,37 _____

verše 38.40 _____

verše 38.41 _____

verš 42 _____

verše 44-47 _____

Skut 3,1.2.6-8 _____

Skut 3,11-19 _____

2. Jak si můžeme být jisti, že velké vylití Ducha svatého se může odehrát i dnes? Skut 2,39

„Také nám, stejně jako apoštolům, je určeno zaslíbení Ducha. Bůh obdaří muže i ženy mocí shůry, jako obdařil ty, kteří o letnicích slyšeli slovo o spasení. Nyní čeká Boží Duch a jeho milost na všechny ty, kteří ho potřebují a přijmou jeho slovo.

Uvědomme si, že vylití Ducha svatého nastalo tehdy, když apoštolové našli plnou jednotu s Bohem, přestali usilovat o vysoké postavení. Byli sjednoceni. Tak tomu může být dnes. Jako křesťané odložme všechny spory a odevzdejme se Bohu pro spásu druhých. Prosme ve víře o zaslíbené požehnání a ono přijde.“ (8 T 20,21)

3. Jak bude pravděpodobně satan působit, když Boží lid ponese světu evangelium? Skut 4,1-4

Apoštolové byli vystaveni pronásledování. Petrova reakce byla motivována Duchem svatým (Skut 4,8). Volal k zodpovědnosti za smrt Krista ty, kteří ji zavinili. (verše 10.11) Pouze v Kristu je možné dosáhnout spasení. (verš 12)

Opakování zkušenosti letnic (Skut 4,23-37)

1. Když byli Petr a Jan propuštěni z vězení, co dělali věřící? Skut 4,23-30
Jaký byl okamžitý výsledek? (verš 31) Srovnej duchovní podmínky věřících v této době (verše 32-37) s podmínkami popsány ve Skut 2.

Odpověď přišla jako odezva na upřímnou modlitbu. Všimni si, jak je modlitba naplněna chválou, důvěrou a jistotou. Všimni si také, že vyliť Ducha na modlící se apoštoly bylo doprovázeno jistými úkazy. (verš 31) Duchovní moc dramaticky ovlivnila životy jednotlivců i společenství. Láska, jednota a ušlechtilost panovaly v životech učedníků, když po Ježíšově zmrtvýchvstání vyšli k lidem vydávat svědectví.

2. Jak ovlivnila moc Ducha svatého evangelizační úsilí apoštolské církve?
Skut 8,4-8

Kdy přijali Ducha svatého věřící v Samaří? Skut 8,14-17

Navzdory tradičnímu nepřátelství mezi Židy a Samařany, Filipovo kázání vedené Duchem svatým zasáhlo zástupy. Tito noví věřící byli už sice pokřtěni, ale chybělo jim zmocnění Duchem svatým. Teprve na základě modlitby apoštolů Petra a Pavla Pán Bůh samařské křesťany obdařil mocí svého Ducha.

3. Byli věřící v domě Kornélia obdařeni Duchem před nebo po křtu? Skut 10,44-48

Kornélius a jeho přátelé byli pohané. Křesťany židovského původu bylo třeba přesvědčit, že Bůh přijímá pohany stejně jako židy. Proto byl Duch vyliť na tyto pohany ještě před křtem, jako důkaz, že jsou připraveni ke křtu a plnému členství v církvi. (Srovnej se Skut 19,1-7.)

4. Byl na tvůj sbor seslán raný déšť? Pokud ne, za jakých okolností k tomu může dojít?

Raný déšť jako zkušenost jednotlivce (Jan 3,5-7)

1. Co znamená raný déšť pro jednotlivce? Jan 3,5-7; Ef 3,14-20; Jak 5,7.8

Když přijmeme Krista jako Spasitele a Pána, přichází do našich srdcí prostřednictvím Ducha a my prožíváme osobní zkušenost raného deště. Děje se to méně dramaticky než o letnicích, ale výsledek je srovnatelný. Jakub použil starozákonní symboliky, když vybízí k trpělivému očekávání na druhý příchod Ježíše Krista. (Jak 5,7.8) Rolník ví, že obilí vyroste, bude-li svaženo raným i pozdním deštěm. Křesťané budou připraveni na žeň pouze tehdy, přijmou-li dar Ducha svatého v raném i pozdním dešti.

Všimni si působení Ducha svatého v srdci a životě jednotlivce: Ef 3,14-20: verš 16 — duchovně nás posiluje, verš 17 — přenáší Kristovu přítomnost do našich srdcí, verš 19 — naplňuje nás „vší plností Boží“.

2. Ve vztahu k oddílu, který jsme právě studovali, se zamysli nad významem textu Kol 2,10. (Srovnej se Zj 3,2-5.)

Stejně řecké sloveso je použito v Kol 2,10 i ve Zj 3,20: pleró, které znamená „naplnit, vyplnit, završit, skončit, dokončit“. Znovunarození věřící jsou „dokončeni“ v Kristu, neboť v jejich životech panuje Duch svatý.

Proč je raný déšť životně důležitý? (Joel 2,23)

Ve vztahu k našemu studiu Kol 2,10 jsou následující dvě výpovědi zvláště důležité:

- 1) Věrní křesťané dosahují plnosti v Kristu: „Podílejí se na jeho přirozenosti a den ze dne rostou do plnosti v Kristu. Posvěcení Duchem je zaseto ve slovech, myšlenkách i činech. Svým životem přinášejí zvěst o spasení všem, s nimiž se stýkají. O nich je psáno: 'V něm jste dosáhli plnosti' Kol 2,10." (CT 491)
- 2) Nepřetržitý duchovní růst vede k dokonalosti křesťanského charakteru: „Snažíme se ze všech sil dosáhnout Kristovy velikosti? Hledáme jeho plnost, která nás posunuje vpřed směrem k dokonalosti jeho charakteru? Když Boží lidé dosáhnou tohoto stavu, budou všichni věrní zapečetěni na svých čelech. Naplnění Duchem budou dokonalí v Kristu a anděl zvolá: 'Dokonáno jest!'" (6 BC 1118, komentář Ellen Whiteové)

Duchovní růst má stále „zelenou“, hříšným skutkům se však rozsvítila červená.

1. Proč pozdní déšť nebude účinný, když nespadol raný déšť? Joel 2,23; Iz 32,15-17

Joel 2,23 by mohl být také přeložen: „Dal vám (Bůh) raný déšť pro spravedlnost.“

„Jestliže raný déšť splnil svůj úkol, pozdní déšť může přivést zasetá semena k dokonalosti... Křesťan musí neustále růst ve svých ctnostech a získávat nové zkušenosti v křesťanském životě.

‘Mnozí ve velké míře zanedball raný déšť... Domnívají se, že nedostatky odstraní pozdní déšť. Když přijde, otevrou dokořán brány svého srdce a přijmou ho. Tito lidé se velmi mýlí... Srdce musí být zbaveno všech nečistot a připraveno pro Ducha svatého... Je to Bůh, kdo začíná dílo a on ho dokončí, když dovede člověk k plnosti v Ježíši Kristu.’ (TM 506,507)

Doporučené studium

Prostuduj si vztah mezi Řím 8,1-17 a působením Ducha svatého v pozdním dešti. Pročti si kapitoly „Letnice“ a “Dar Ducha” (str. 25—39) v knize Skutky apoštolů.

Diskuzní otázky

1. Přítel tvrdí, že pokud nemluvíš ve vytržení jazyky, nejsi naplněn Duchem svatým. Co mu odpovíš?
2. Členka sboru se ti svěří s tím, že přijala adventní poselství, aniž by prožila znovuzrození. Jakou cestou bys ji nasměroval, aby tuto zkušenost prožila?
3. Kdybys byl dotázán, jak tvůj sbor může prožít duchovní obrození, co by odpověděl?
4. Jak se můžeme ujistit o tom, že jsme přijali požehnání pozdního deště?

Shrnutí

Vylití Ducha svatého o letnicích bylo historickým počátkem raného deště v novozákonní době. Křesťanská církev byla na svém počátku obdařena Duchem svatým v nebývalém rozsahu. Raný déšť v životě jednotlivce začíná zkušeností znovuzrození a pokračuje každým dnem, kdy necháme Ducha svatého působit ve svém srdci.

Západ slunce 20.04

Dary Ducha

Gal 5,22-26; Řím 12,1-21; 1 Kor 12,1-31; Ef 4,1-16

Základní text

„Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch; rozdílné služby, ale tentýž Pán.“
(1 Kor 12,4.5)

Základní myšlenka

Duch svatý vytváří duchovní „ovoce“ v životech všech věrných křesťanů. Duchovní dary jsou různé a každému jsou dány jiné. Církev — podobně jako lidské tělo — je pak tvořena vzájemně na sobě závislými částmi.

„Jedna z nejznámějších legend o houslistovi Paganinim vznikla jedné noci v Paříži, když Paganiniho věhlas dosáhl vrcholu... Když před koncertem ladil své housle, jedna struna praskla. Aniž by ji vyměnil, začal hrát. Po chvíli praskla i druhá a třetí struna. Sál zašuměl překvapením a očekáváním. Paganini se usmál a oznámil: 'Dámy a pánové, jedna struna a Paganini.' Legenda dále vypráví, že virtuos dokázal na zbylé struně zahrát tolik neuvěřitelných melodií, že všichni posluchači opouštěli koncertní sál s údivem a překvapením. Paganini odcházel z pódia doprovázen bouřlivým potleskem.

Jedna struna a Paganini; jedna oddaná duše a Ježíš Kristus. Duch svatý je schopen naplnit náš život a rozjasnit naši mysl. Pouze pod vlivem Ježíše Krista a jeho Ducha skutečně žijeme.“ (Roy C. Naden)

Ovoce Ducha pro všechny (Gal 5,22-26)

Ovocem Ducha je Kristův charakter v srdcích těch, kteří ho přijímají jako Spasitele a Pána.

- 1. Jakým způsobem dává apoštol Pavel do protikladu postoje a chování lidí, v nichž vládne jejich hříšná přirozenost, s těmi, kteří se podřídili Duchu svatému? Gal 5,16-23**

Žít z moci Ducha znamená dovolit Duchu svatému, aby zvítězil nad nečistými touhami naší hříšné přirozenosti. Když odmítneme působení Ducha svatého, staneme se obětí hříšných tužeb a vášní. Druhá část 17. verše říká: „...takže děláte to, co dělat nechcete.“ O tomto problému hovoří Pavel v Řím 7,15-23.

„Skutky lidské svévole“ (Gal 5,19) jsou vyjmenovány v následujících dvou verších. Vládne-li v nás však Duch svatý, i naše činy jsou svaté. (Gal 5,22.23)

- 2. Jak se projeví ovoce Ducha u těch, kteří patří Kristu? Gal 5,24**

„Ti, kteří náležejí Kristu Ježíši, ukřižovali sami sebe se svými vášněmi a sklony.“ (Gal 5,24) To znamená, že z jejich životů byly odstraněny všechny hříšné postoje a činy vyjmenované ve verších 19-21.

Úžasný přínos evangelia spočívá v tom, že skrze poselství o kříži Kristus rozvíjí stejně krásné charakterové vlastnosti v lidech, kteří se liší v mnoha kategoriích. Přes svou odlišnost přinášejí ovoce Ducha.

- 3. Kdy křesťan přestane náležet Kristu podle Pavlova vyjádření? Gal 5,16-26; srovnej s Řím 8,9.**

Jste pro Boha důležití (1 Kor 12,12-27)

Někteří členové církve nejsou ochotni zapojit se do různých sborových činností, protože se cítí být méněcenní vzhledem k těm, které považují za více talentované a posvěcené. Domnívají se, že dary, jimiž byli obdařeni druzí, jsou důležitější než jejich dary.

1. Jak Ježiš popsal tento problém? Mat 25,14-30

„Jsou-li učedníci Kristovi spojeni s Kristem, mají-li dary Ducha, pak i ti nejprostší a nejméně vzdělaní učedníci získají moc, která zapůsobí na lidská srdce. Bůh z nich učiní své nástroje a jejich prostřednictvím budou ve světě působit ty nejušlechtlejší vlivy.“ (KP 192)

„Pán Ježiš hovoří o muži, který dostal nejmenší dar a nevyužil ho. Tento muž je varovným příkladem všem, kteří si myslí, že se nemusí účastnit Kristova díla, protože dostali málo darů. Kdyby mohli konat něco velkého, rádi by se zapojili. Když však mohou sloužit jen v malých věcech, myslí si, že nemusí dělat nic. V tom se však mylí. Pán zkouší lidské povahy tím, jak rozděluje své dary.“ (KP 210)

„I když máš malé obdarování, Bůh je může použít. Jediná moudře využitá hřivna splní své poslání. Věrností v malých povinnostech bude naše hřivna růst a Bůh ji znásobí. I malé dary působí v Božím díle velmi dobrým vlivem.“ (KP 213)

2. Jakým způsobem apoštol Pavel ukazuje, že všechny duchovní dary jsou rovnocenné? 1 Kor 12,12-27 (Srovnej s Řím 12,3-5; Ef 4,1-6.)

Písmo nazývá církev „Kristovým tělem“ (1 Kor 12,27). Pavel odmítá názor, že naše oči jsou důležitější než uši nebo že noha je méně důležitá než nos. Někteří mohou namítnout, že je možné žít bez oka, ale nemůžeme žít bez srdce. Ano, ale srdce bude zbytečné, když budou chybět ostatní části těla.

3. Každý dar, jímž je věřící obdařen, je důležitý. Jakým duchovním darem jsi obdařen ty?

Jak a proč přijímáme duchovní dary? (Ef 4,12-16)

Duchovní dary „jsou zvláštní schopnosti dané Duchem svatým křesťanům, aby mohli sloužit bližním.“ (Roy C. Naden)

„Hřivny, které Kristus svěřil církvi, jsou zvláštní dary a požehnání udělované Duchem svatým.“ (KP 191) Tyto zvláštní dary rozvíjejí naše přirozené schopnosti a vlohy. Nevěřící mají vrozené a získané schopnosti, nedisponují však zvláštními duchovními dary.

1. Jak získáváme duchovní dary podle Pavlovy rady v následujících textech? Ef 4,7-10; Řím 12,1-2; 1 Kor 12,1-3

Smrt a vzkříšení umožnily Ježíši Kristu obdařit církev většími dary než tomu bylo dříve. „Ale teprve po nanebevstoupení Pána Ježíše přijali učedníci tento dar (Ducha svatého) v plnosti. Teprve až se plně odevzdali Bohu, vírou a na modlitbě přijali Ducha svatého. Kristus udělil svým následovníkům nebeské dary ve zvláštní míře. Když Kristus 'vystoupil vzhůru, zajal nepřátele a dal dary lidem' (Ef 4,8).“ (KP 192)

Je nepředstavitelné, aby někdo přijal dary Ducha, aniž by se držel rad uvedených v Řím 12,1-2 a 1 Kor 12,1-3. Diskuse o duchovních darech, která následuje za těmito verši, počítá s vůlí čtenáře podřídit se Kristově proměňující milosti.

2. Proč Kristus udělil zvláštní duchovní dary svým učedníkům? Jak měli učedníci tyto dary používat? Ef 4,12-16 (Srovnej s 1 Kor 12,7; Řím 12,9-21.)

Nikde není řečeno, že duchovní dary jsou určeny k emocionálnímu vzrušení. Pavel ukazuje dva hlavní účely darů: 1) duchovní jednota Kristovy církve; 2) svědectví nevěřícím.

Seznamy duchovních darů (1 Kor 12,4-11)

Apoštol Pavel ve svých listech uvádí tři seznamy duchovních darů: Řím 12,6-9; 1 Kor 12,8-11.28-31; Ef 4,11. Pochopitelně ani jeden z těchto seznamů není vyčerpávající. Pán Bůh může udělovat mnoho dalších darů podle potřeb církve.

1. Povšimni si duchovních darů, které Pavel přidává k předcházejícím seznamům darů Ducha. Řím 12,6-9; 1 Kor 12,8-11 Jak bys dokumentoval užití jednotlivých darů v apoštolské církvi?

- 1) Povzbuzení (Řím 12,8): Řecké slovo znamená „podpora, povzbuzení“. (Viz 1 Tes 2,11.12.)
- 2) Milosrdenství (Řím 12,8): Řecké slovo znamená „mít soucit, prokazovat milosrdenství“. (Viz 2 Tim 1,16-18.)
- 3) Moudrost (1 Kor 12,8): Pavel zmiňuje moudrost, kterou dává Bůh. (Viz 1 Kor 2,6-8.)
- 4) Poznání (1 Kor 12,8): Pavel má na mysli poznání Krista a Boha, které mají věřící šířit dále. (Viz 2 Kor 10,5; Řím 15,14.)
- 5) Víra (1 Kor 12,9): Pavel hovoří o důvěře v Boha, pravé zbožnosti, ryzím náboženství, věrnosti, důvěryhodnosti a přijatelnosti křesťanského učení. (Viz 1 Tes 1,3.8.)
- 6) „Rozlišování duchů“ (1 Kor 12,10): Tento dar znamená schopnost rozlišovat pravdu a lež. Umožňuje rovněž na základě Písma stanovit, který učitel pochází od Boha a který nikoli. (Viz 1 Jan 4,1-6; Zj 2,6.)

Každý skutečný křesťan, nehladě na sociální původ a barvu pleti, disponuje v určité míře těmito vlastnostmi. Avšak ne každý křesťan má zvláštní schopnosti, o kterých hovoří apoštol Pavel. Člověk, který má dar povzbuzovat, může v tomto směru dojít dále než ten, kdo tímto darem obdařen není. Někteří věřící jsou moudřejší než ostatní. Všichni mají víru, někteří se však liší pevnější vírou.

Duchem vedení služebníci (1 Kor 12,9-11.28-30)

1. Napiš si seznam Duchem vedených služebníků, které Pavel zmiňuje v 1 Kor 12,9-11 a 28-30. Kromě tohoto seznamu si vypiš služebníky zmíněné v Ef 4,11 a Řím 12,6-8. Všimni si, že Ef 4 a Řím 12 uvádí některé dary, které nejsou zmíněny v 1 Kor 12.

2. 1 Kor 12,9-11.28-30; Ef 4,11; Řím 12,6-8

Dary zmíněné v textu:

Apoštolové (1 Kor 12,28; Ef 4,11): Apoštolové vybraní Ježíšem, v širším smyslu každý, kdo je Kristovým velvyslancem, delegátem.

Dárci (Řím 12,8): Ti, kteří dávají druhým a přispívají k šíření evangelia.

Zvěstovatelé evangelia (Ef 4,11): Kazatelé evangelia.

Uzdravovatelé (1 Kor 12,9): Všichni, kteří se starají o tělesné zdraví.

Pomocníci (1 Kor 12,28) nebo služebníci (Řím 12,7): Ti, kteří prokazují praktickou pomoc (diakoni, diakonky).

Vedoucí (Řím 12,8; „ti, kdo stojí v čele“): Administrativní pracovníci, kteří zodpovídají za zdárný chod církve.

Činitelé zázraků (1 Kor 12,28): Ti, skrze něž Duch koná nadpřirozené činy.

Kazatelé (Ef 4,11): Vysvěcení kazatelé (pastýři).

Proroci (Řím 12,6; 1 Kor 12,10.28; Ef 4,11): Ti, jimž Bůh svěřil zvláštní vidění a zjevení k užitku celé církve (1 Kor 14,5). Adventisté sedmého dne věří, že dar proroctví byl dán sestře Ellen Whiteové a tím se naplnila slova Zj 19,10.

Učitelé (Řím 12,7; 1 Kor 12,28; Ef 4,11): Ti, kteří vyučují podle Božího slova.

Řečníci mluvící jazyky (1 Kor 12,10): Dar hlásat pravdu jazyky, které, jsou-li překládány, posilují církev. (Viz 1 Kor 14,5; Skut 2,4.11.)

Překladatelé jazyků (1 Kor 12,10.30): Mají schopnost překládat a vysvětlovat posluchačům projev pronesený v jim neznámém jazyce. (Viz 1 Kor 14,27.28.)

Doporučené studium

Prostuduj si v 1 Kor 14 otázku mluvení jazyky. V této souvislosti se zamysli nad následujícím:

Text 1 Kor 14,14 lze vyjádřit slovy: „Když se modlím v jazycích, modlí se můj duch, ale moje mysl (rozum) se toho neúčastní.“ Slovo duch (řecky „pneuma“) je v řeckém překladu Starého zákona (Septuaginta) i v původním řeckém textu Nového zákona většinou použito ve významu „vědomí“. Slovo „mysl“ (řecky „nous“) velmi často znamená „myšlení“ nebo „význam“. Upřímní Korintšané naplnění Duchem svatým mluvili jazyky a rozuměli tomu, co říkali; jejich vědomí bylo v činnosti. Užitek však byl mizivý, protože nikdo jiný nerozuměl, dokud dotyčný sám nebo někdo jiný nepřeložil to, co bylo řečeno v jazycích. Duchem naplněný mluvčí nebyl v žádném extatickém stavu.

Diskuzní otázky

1. Proč se některé dary, o nichž Pavel hovoří neprojevují v dnešní církvi?
2. Pokud si nejsi vědom svých duchovních darů, jakým způsobem to můžeš zjistit?

Shrnutí

Ovoce Ducha není shodné s dary Ducha. Ovoce Ducha se týká prvků křesťanského charakteru. Dary Ducha jsou schopnosti, které nám byly dány ke službě druhým. Tyto dary mohou zvýraznit a posílit naše stávající schopnosti nebo nás mohou uschopnit ke zcela nové službě, která je pro církev potřebná.

Západ slunce 19.50

Jak nás Ježíš uschopňuje přijmout pozdní déšť

Jer 3,13-15; Joel 2,12-17; Skut 1,8.14; 4,32

Základní text

„Nyní tedy, je výrok Hospodinův, navraťte se ke mně celým srdcem, v postu, pláči, nářku. Roztrhněte svá srdce, ne oděv, navraťte se k Hospodinu, svému Bohu, neboť je milostivý a plný slitování.“ (Joel 2,12.13)

Základní myšlenka

Na pozdní déšť jsme připraveni teprve tehdy, jestliže jsme v plnosti přijali požehnání raného deště. Pán slibuje pozdní déšť, jsou-li naše srdce otevřena pro větší naplnění Duchem svatým.

„Obnovení pravé zbožnosti mezi námi je naše největší a nejnaléhavější potřeba. Jej hledání by mělo být naším prvořadým zájmem. Musíme vyvíjet upřímnou snahu získat Boží požehnání, nikoli proto, že by nám Bůh nechtěl požehnat, ale proto, že nejsme připraveni požehnání přijmout. Náš nebeský Otec má větší zájem na tom, aby dal Ducha svatého těm, kdo ho prosí, než mají pozemští rodiče na obdarování svých dětí tím nejlepším, co jest. Je to naše vyznání, pokora, pokání a upřímná modlitba, co splňuje podmínky, které Bůh stanovil pro přijetí požehnání. Obrození může nastat pouze jako odezva na naše modlitby. Protože však lidé žijí v nedostatku Ducha svatého, nemohou se radovat z kázání slova Božího. Pokud se však moc Ducha dotkne jejich srdcí, nemůže to zůstat bez účinku. Vedení učením Božího slova doprovázeného projevy Ducha budou ti, kteří navštěvují společná shromáždění, prožívat nádherné zkušenosti.“ (1 SM 121)

Vyznání (Jer 3,13-15)

1. Jaký je nevyhnutelný následek lidské snahy skrývat hříchy? Přísl 28,13 (Srovnej s Iz 29,15; 30,1.)

Představa, že nás Bůh zachrání v našich hříších, je jednou z nejnepřekonatelnějších bariér, která brání vylití Ducha svatého. Boží Duch a hříchy nemohou společně přebývat v lidském srdci. I když jsme ze své přirozenosti hříšní, naše hříšné myšlenky a pohnutky mohou být poddány kontrole Ducha svatého. Odmítnutí postavit se tváří in tvář hříchu brání duchovnímu růstu a znemožňuje Bohu naplnit naše duše požehnáním pozdního deště.

„Když hřích otupil mravní cit, činitel nepravostí si neuvědomuje stav, v němž se nachází ani hrůznost činu, jenž spáchal. Vyhýbá se usvědčujícímu hlasu Ducha svatého, a tak ho hřích úplně oslepuje. Jeho vyznání nejsou upřímná a otevřená. Na každý špatný čin má mnoho omluv a výmluv, jimiž se snaží dokázat, že danou věc myslel „v dobrém“, ale jaksi se mu vymkla z rukou. Avšak příklady pravého pokání a pokory zaznamenané v Božím slově ukazují, že pro hříchy není žádné omluvy. (5 T 641)

2. Jaké úžasné zaslíbení dává Pán těm, kteří přiznávají svou vinu a upřímně vyznávají své hříchy? Jer 3,13-15.17.18

Duchovní obnova předchází konečné obnově pro věčnost. Jako Pán hájil svůj lid v době Jeremiáše, tak hájí i nás dnes. V Jeremiášově době hrozilo Božímu lidu pohlcení Babylónem. Dnes vychází stejné nebezpečí z duchovního Babylóna. Zaslíbení daná v minulosti Izraeli dnes hovoří k duchovnímu Izraeli.

„Dnes je třeba mít čisté nádoby, aby byly připraveny na nebeskou rosou, na pozdní déšť, který přijde a Bůh naplní požehnáním každou duši, která se zbavila všech nečistot. (Ev 702)

„Byli jednoho srdce“ (Skut 4,32)

- 1. Když se Ježíšovi učedníci neustále přeli o to, kdo je přednější a důležitější, jak je Ježíš učil pokoře?**

Mat 23,8-12 _____

Mar 9,33-37 _____

Luk 22,24-27 _____

Jan 13,3-17 _____

Dokud se učedníci pokoušeli vyvýšit se jeden nad druhého a získat tak vyšší postavení v Božím království, Ježíš je nemohl připravit na to, co přijde. Nebyli připraveni na jeho zatčení, utrpení a smrt na kříži.

- 2. Jaká dramatická změna mezi Kristovými učedníky umožnila vylití raného deště? Skut 4,32.**

„Zapomněli na všechny rozpory, na touhu po nadvládě a semkli se v křesťanském společenství. Přibližovali se stále víc a více Bohu a přitom si uvědomovali, jaké výsady se jim dostalo, když jim bylo dopřáno stýkat se tak úzce s Kristem.“
(SA 26)

Lítost a pokání (Joel 2,12-17)

1. Proč je lítost předpokladem vylití Ducha svatého? Joel 2,12-19; Oz 6,1-3

Návrat k Pánu „v postu, pláči a nářku“ (Joel 2,12) neznamena, že pokání dosáhneme tím, že si budeme působit bolest. Nárek není prostředkem lítosti, ale jejím následkem. Když přicházíme k Pánu s upřímnou touhou po změně srdce, on nám dává lítost jako dar (Řím 2,4). Lítost je nárek nad hříchem a odvrácení se od něho.

Joel dával rady vůdcům Izraele, aby volali lid ke společné lítosti. (Joel 2,15-17). Jak se nám přesně „na tělo“ hodí modlitba: „Ušetři, Hospodine, svůj lid, nevydávej své dědictví potupě, ať nad nimi nevládnou pronárody.“ (Joel 2,17)

2. Proč by Kristovi následovníci měli žít ve stálé lítosti? Skut 26,20; Gal 5,16

Stálá lítost neznamena neustálý nárek nad minulými hříchy, ale život v bezprostřední blízkosti Krista, který jediný osvobozuje z hříchu. „Každým krokem v křesťanském životě se prohlubuje také naše pokání... Pochopíme, že dostatečné úroveň, můžeme dosáhnout jen v Kristu.“ (KP 91)

3. Jaké zvláštní zaslíbení vyslovil Pán Bůh těm, kteří se upřímně kají? Skut 2,38.39; 3,19

Modlitba (Skut 1,14)

1. Jakým příkladem modlitby za dar Ducha svatého se řídili apoštolové? Skut 1,14; 8,15

„V posvátné báni a úctě se skláněli v modlitbě a opakovali si ujištění: 'Budete-li Otce o něco prosit, dá vám to v mém jménu.'... Výše a stále výše napřahovali ruku víry s pádným důkazem: 'Je to Kristus, jenž umřel, nadto z mrtvých vstal a jest na pravici Boží, jenž se nás ujímá.'“ (SA 25)

„Učedníci se s opravdovou vážností modlili, aby jim byla dána schopnost jednat s lidmi a promlouvat k nim v běžném styku taková slova, která přivedou hříšníky ke Kristu.“ (SA 26)

Všimni si, že se nejednalo o modlitbu za emocionální zkušenost. Byla to modlitba za duchovní dokonalost, kterou může dát pouze Duch svatý.

2. Kdy se máme na základě Zachariáše modlit za vylití Ducha svatého? Zach 10,1

3. Jak vytrvalé mají být naše modlitby? Luk 11,5-13

Může být někdo na pochybách, že žijeme v době pozdního deště? Znamení, o nichž Ježíš hovoří u Mat 24 se objevují před našima očima jako na jevišti divadla. Prostřednictvím pozdního deště Pán Bůh naplní duchovní Izrael ujištěním, které vyslovil ústy proroka Zachariáše: „Obdařím judský dům bohatýrskou silou a dům Josefův zachráním. Přivedu je zpět a usadím je do bezpečí, protože jsem se nad nimi slitoval. Budou zas, jako bych na ně nebyl zanevřel, já jsem Hospodin, jejich Bůh, já jim odpovím.“ (Zach 10,6) Toto je výsledek vytrvalých modliteb!

„Události mohou budit dojem, že je příznivá doba pro bohaté vylití milosti, ale pouze Bůh může poručit dešti, aby začal padat. Proto bychom neměli zanedbávat přípravy. Nespolehejme na svou předvídavost a prozřetelnost. Je třeba se modlit, aby Bůh odpečetil pramen vody života. Pak bude na nás tuto živou vodu přijmout. Modleme se s otevřeným srdcem ještě naléhavěji než dříve, aby se na nás snesl déšť milosti.“ (TM 509)

Vůle k svědectví (Skut 1,8)

Ježíš slibuje obdařit svůj lid Duchem svatým v takové míře, jak tomu dosud nebylo. „Vylití Ducha svatého za dnů apoštolů bylo raným deštěm a výsledek by dalekosáhlý. Pozdní déšť však bude ještě hojnější.“ (Ev 701) Tento nádherný dar však nebude dán do prostředí nekontrolovaných emocí. Dva hlavní předpoklady pro udělení daru Ducha jsou: 1) naše duchovní zdraví; 2) ochota ke svědectví.

1. Jak se podle slov Pána Ježíše mělo projevit vylití Ducha svatého v životě apoštolů? Skut 1,8

Křesťané prvního století měli nést evangelium „až na sám konec země“ (Sk 1,8). Splnili toto poslání? (Viz Skut 4,33; 5,20.21; 8,4; 22,15; Kol 1,23.)

Přijetím Ducha svatého o letnicích byli změněny charaktery apoštolů. Nebyli majetní, co se týče pozemských statků, byli však bohatí ve víře a duchovní síle. Odmítnutí světem hlásali evangelium s neutuchajícím nadšením. Základem jejich poselství byla zachraňující moc ukřižovaného a vzkříšeného Krista.

2. Kolik obyvatel země musí slyšet trojandělské poselství? Zj 14,6

3. Jakou odpovědnost má každý věřící? Mat 24,14; 28,19.20

„Velké vylití Božího Ducha, které svou slávou ozáří celou zemi, nepřijde, pokud nebudeme mít takové lidi, kteří vědí, co to znamená být Božími spolupracovníky. Jestliže jsme se cele zasvětili službě Kristu, Bůh tento fakt potvrdí nezměrným vylitím svého Ducha. K tomuto však nedojde, dokud větší část církve budou tvořit ti, kdo s Bohem nespolupracují.“ (ChS 253)

Doporučené studium

Prostuduj si v následujících textech důležitost lítosti a pokání těch, kteří vstupují do společenství s Bohem: Ez 18,31; Oz 14,2; Mat 3,2; Luk 13,3; Skut 17,30

„Kdyby všichni chtěli přijmout Ducha Božího, všichni by jím byli naplněni.“ (KP 249)

„Církev se musí probudit k práci. Boží Duch nikdy nemůže vstoupit, pokud mu církev nepřipraví cestu. Je třeba upřímně hledat srdcem, společně se modlit a skrze víru se dovolávat Božích zaslíbení. Je třeba se v hloubi duše pokořit před Bohem. Nemůžeme dávat sebe a svou sebechválu. Měli bychom se pokořit pod mocnou rukou Boží. On pak požehná těm, kteří upřímně hledají.“ (1 SM 126)

Diskuzní otázky

1. Přítel se ti svěřil, že každý večer vyznává Bohu své hříchy, ale druhý den znovu zhřeší stejným způsobem. Jak bys mu pomohl?
2. Domníváš se, že Bůh má v plánu čekat do té doby, než všichni členové církve splní podmínky pro seslání pozdního deště?
3. Když čteš, že vůle svědčit je předpokladem pro přijetí pozdního deště, máš obavy? Jakými způsoby můžeš uplatnit své dary v otázce svědectví, když máš pocit, že nejsi schopen mluvit na veřejnosti?

Shrnutí

Pán Bůh dává Ducha svatého ve stanovený čas. Vyzývá nás proto, abychom 1) vyznali své hříchy, 2) pokořili se ve svých srdcích, 3) přijali dar pokání a lítosti, 4) dotazovali se na jeho vůli v modlitbách, 5) umožnili Duchu svatému, aby skrze nás vydával svědectví druhým.

Západ slunce 19.35

Zapečetěn Duchem

Ef 1,13.14; 5,27; Zj 6,9-11; 14,1-5

Základní text

„A viděl jsem, hle, Beránek stál na hoře Sión a s ním sto čtyřicet čtyři tisíce těch, kdo mají na čele napsáno jméno jeho i jméno jeho Otce.“ (Zj 14,1)

Základní myšlenka

Když se znovu narodíme, získáváme pečeť Ducha svatého. Pečetí Ducha jsou krátce před ukončením dějin označování ti, kteří v závislosti Ježíši Kristu zvíťezili.

Příprava na Boží pečeť poslední doby je shodná s přípravou na pozdní déšť.

„Nikdo z nás nezíská Boží pečeť, pokud tomu nebude odpovídat náš charakter. Je nutné se s Boží pomocí zbavit nedostatků našeho charakteru a očistit chrám duše od všech nečistot. Pozdní déšť na nás pak sestoupí tak jako na apoštoly sestoupil raný déšť v den letnic.“ (5 T 214)

Bible a spisy Ellen Whiteové jasně učí, že „nedostatky našeho charakteru léčíme“ úplnou závislostí na Kristu, stálou pokorou před Duchem svatým, který vládne v našem srdci. Když prožíváme tuto zkušenost, naše duše je očištěna od hříchu a my jsme připraveni přijmout pečeť poslední doby a moc Ducha svatého v pozdním dešti.

Znovuzrozen a zapečetěn (Ef 1,13.14)

- 1. Co dělá Duch svatý pro ty, kteří věří v Krista? Ef 1,13.14 (Srovnej s Ef 4,30; 2 Kor 1,21.22.)**

Řecké slovo překládané jako „zapečetit“ (sfragizo) může mít význam zabezpečit místo, budovu nebo hrob. Pokud necháme Ducha svatého, aby v nás přebýval, zapečetuje naše srdce, aby nad námi nemohlo zlo zvítězit. Sloveso „zapečetit“ také znamená označit pečetí za účelem identifikace. Duch svatý nás „staví na pevný základ v Kristu“ tím, že nás zapečetuje. (2 Kor 1,21.22) Potom náležíme Kristu. (Řím 8,9) Sloveso „Zapečetit“ může také znamenat „potvrdit pravost“ nebo „označit vlastnictví“. Otcova pečeť na Synovi (Jan 6,27) potvrzuje, že Syn patří Otci. Duch svatý nezpůsobuje v našich srdcích pouze to, že náležíme Bohu, ale také získáváme jistotu věčného života.

Duch svatý je zárukou našeho dědictví, které nám Bůh zaslíbil. (Ef 1,14) Slovo záruka (řecky „arrabon“) znamená první splátka, záloha, závazek ukládající zaplatit část prodejní ceny předem a tak získat právo užívat danou věc. V každém případě „arrabon“ je poplatek, který zavazuje k postupnému zaplacení celé částky.

Je nádherné uvědomit si, že přítomnost Ducha svatého v našich srdcích je prvním stupněm k uvedení do věčného života, který v plnosti obdržíme při druhém příchodu Ježíše Krista. (Jan 5,24)

- 2. Kdy jsme poprvé zapečetěni Duchem svatým? Jak si můžeme tuto pečeť uchovat? Gal 5,16.18.22-24; Jan 3,5-8**

Přijetí a uchování zkušenosti nového narození je stejné jako přijetí raného deště. Tato první pečeť Ducha je nezbytná pro přijetí Boží pečeti v čase vyliť pozdního deště.

Spravedliví mrtví obhájení (Zj 6,9-11)

Předadventní vyšetřující soud obhazuje spravedlivé, kteří zemřeli v Kristu. Stejný soud obhazuje živé věřící, kteří se radují z požehnání raného deště. Tato obhajoba je předpokladem přijetí Boží pečeti v pozdním dešti. (Viz Dan 7,9-14; 12,1.)

- 1. V souvislosti se Zj 6,9-11 se zamysli nad následujícími otázkami: Jaký oltář Jan viděl? Kdo jsou ti, kteří stáli pod oltářem? Proč prosí Boha, aby vynesl soud a potrestal jejich vrahy? Co se stane během soudu? Jak dlouho před koncem času dojde k tomuto soudu?**

Oltář, který je zmíněn v textu, je oltářem zápalných obětí ve svatyni. Vidění se týká lidí, kteří byli obětováni. Jediným místem, kde Izraelci obětovali, byl oltář zápalných obětí (3 Moj 17,1-8). Krev obětních zvířat představovala život. (1 Moj 9,4; 3 Moj 17,10.11; 5 Moj 12,23) Krev prolitá na oltář byla symbolem krve Ježíše Krista a věrných mučedníků. (Fil 3,10)

„Kdy už, pane svatý a věrný, vykonáš soud a za naši krev potrestáš ty, kdo bydlí na zemi?“ (Zj 6,10) Přestože spí v hrobech, jejich krev volá po soudu. (Viz 1 Moj 4,10.) Mnozí mučedníci byli zabiti v období rané křesťanské církve a ve středověku. I v moderní době mnozí položili život pro Krista. Nebyli však souzeni a ospravedlněni.

Co se děje, když jsou souzeni? „Tu jim všem bylo dáno bílé roucho“ (verš 11). Roucho zde představuje ospravedlnění na nebeském soudu. Je to naplnění Daniellova proctví 7,22: „...soud byl předán svatým Nejvyššího.“

Kdy budou souzeni? Bylo jim řečeno, aby „měli strpení ještě krátký čas“. Brzy budou probuzeni ze spánku při Ježíšově příchodu. (Viz 1 Kor 15,51-54.)

Zj 6,9-11 jasně říká, že úkolem předadventního soudu je zjistit, kdo z mrtvých bude ospravedlněn a kdo nikoli.

„Budou zabiti jako vy“

1. Co se děje na zemi před vzkříšením spravedlivých? Zj 6,11

Doslovný překlad verše z řečtiny zní: „A každému z nich bylo dáno bílé roucho a bylo jim řečeno, aby ještě krátký čas počkali, dokud jejich spoluslužebníci a bratři, kteří jsou připraveni zemřít jako oni, nedoplní jejich počet.“

2. Kdy a jak doplní živí bratři a sestry počet mrtvých spravedlivých? Zj 6,11 a 19,7.8

Všimni si kontextu celé pasáže. Soud je ukončen, protože „odsoudil velikou nevěstku... a spravedlivě ji potrestal za krev svých služebníků.“ (Zj 19,2) Soud i obhajoba je nyní skončena. Boží lid byl ospravedlněn a nepřítel obžalován. Jako ve Zj 6,10.11 byli spravedliví mrtví souzeni k ospravedlnění (bílé roucho) i ve Zj 19 je Beránkova „nevěsta“ ve stejné situaci. Tento nebeský dar způsobuje, že Bůh bere v úvahu „spravedlivé skutky svatých“ (verš 8). Na konci soudu (verš 2) je nevěsta připravena (verš 7), její skutky byly shledány spravedlivými. Svatební slavnost Beránka vrcholí.

Zapečetěn Kristovým charakterem (Zj 14,1-5)

Zapečetování lidu poslední doby (Zj 7,1-8) neprobíhá po druhém příchodu Krista, jak naznačuje Zj 6,12-17. Boží lid je zapečetěn, když je jeho počet uzavřen v Kristu. (Zj 6,11) Při druhém příchodu jsou to právě zapečetění věřící, kteří jediní mohou stát s neotřesitelnou důvěrou v Krista.

Skrze Kristovu milost budou věřící zachovávat přikázání včetně soboty. Budou zapečetěni dříve, než budou uvolněny větry (Zj 7,1-3). Jan říká, že pečeť Boží na čelech žijících svatých je jméno Otce a Syna (Zj 14,1). Kristovo jméno a jméno jeho Otce představují jejich charakter. (Viz Iz 43,7; 50,10; 57,15.) Jak promítá Ježíš svůj charakter do nás? Skrze Ducha svatého (Řím 8,9.10) „Čistá a svatá roucha, nejsou připravena k obléknutí a po vstupu do bran města. Všichni, kteří vejdou, budou oděni v roucho Kristovy spravedlnosti a na svých čelech ponosou jméno Boží. Toto jméno je symbolem, který viděl apoštol ve vidění, a který vede k věrnosti při dodržování Božích přikázání.“ (SD 370)

1. Jací budou po duchovní stránce ti, kteří přijmou Boží pečeť? Zj 14,5

„Ti, kteří jsou zklamáni sami sebou, kteří se pokořují před Bohem a očišťují své duše poslušností pravdě - tito lidé se připravují na přijetí Boží pečeti na svá čela.“ (5 T 216)

Svatý a bez poskvrny (Ef 5,27)

1. Jakým způsobem zdůrazňuje Nový zákon duchovní cíl, k němuž má každý skutečný křesťan směřovat?

Ef 1,4 _____

Ef 5,27 _____

Kol 1,22 _____

Juda 24 _____

Ve všech uvedených verších je v původním textu použito slovo, které se objevuje ve Zj 14,5. Řecké slovo „amomos“ se překládá jako „neposkvrněný“ nebo „bez úhony“.

„Neposkvrněné roucho Kristovy spravedlnosti je vloženo na zkoušené, pokoušené, věrné dítky Boží. Zbývající věrní, jimiž svět pohrdá, jsou oděni ve skvostné roucho, aby již nikdy nebyli poskvrněni nečistotou světa. Jejich jména jsou zaznamenána do Beránkovy knihy života a zařazena mezi věrné všech věků. Odolali léčkám podvodníka, řev draka je neodvrátil od věrnosti. Nyní jsou navždy bezpeční před útoky pokušitele. Jejich hříchy jsou převedeny na původce hříchu. Na jejich hlavy je vložena 'čepice pěkná'.

Zatímco satan předkládá své žaloby, přicházejí nepozorováni svatí andělé a vtiskují věrným pečeť živého Boha.“ (PK 389)

2. Přestože Boží zapečetěný lid je „navždy bezpečný před útoky pokušitele“, bude dále pokoušen a zkoušen? Fil 3,20.21

Bible učí, že Boží zapečetěný lid získá vítězství nad hříchem. Učí také, že padlé lidské bytosti s vrozenými sklony ke hříchu zůstanou až do Ježíšova příchodu.

„Nemůžeme říci 'jsem bez hříchu', dokud naše pomíjitelné tělo nebude proměněno podle vzoru Kristova těla. Pokud však stále hledáme cestu za Ježíšem, máme pozhnanou naději, že budeme moci stanout před Božím trůnem bez poskvrny, oděni Kristovou spravedlností a dokonalostí.“ (That I May Know Him, 361)

Doporučené studium

Prostuduj si následující texty týkající se duchovního vítězství v moci Ježíše Krista: 2 Kor 7,1; Ef 4,11-13; 1 Petr 1,15.16; Zj 3,2-5.

„Nikdo nemůže říci, že jeho případ je beznadějný. Potom by nemohl žít křesťanským životem. Každá duše má hojný užitek ze smrti Ježíše Krista. On je naší stálou pomocí v čase potřeby. Jen zavolej s vírou a on slíbil, že uslyší a odpoví na naše prosby...

Nyní se musíme spolu s našimi dětmi držet mimo svět. Nyní musíme vyprat svá roucha a vyblít je v krvi Beránka. Nyní je čas navždy zvítězit nad pýchou, vášní a duchovní nezralostí.

Nyní je čas se připravit. Boží pečeť nebude nikdy vtisknuta na čelo nečistého muže nebo ženy, člověka milujícího svět. Všichni, kteří přijímají pečeť musí být před Bohem bez poskvrny.“ (5 T 215, 216)

Diskuzní otázky

1. Přítel — křesťan ti řekne, že na základě přijetí Krista jako Pána a Spasitele není nutné kompletní zachování Desatera. Ve skutečnosti myšlenka úplného dodržování Desatera je legalismem. Jak bys mu pomohl vyřešit tento problém?
2. Když jsou praví Kristovi následovníci „plní“ v něm (Kol 2,10), proč je potřebný další duchovní růst?
3. Kdybys byl požádán o shrnutí způsobů jakými se může padlá hříšná lidská bytost připravit na přijetí Boží pečeti poslední doby, co bys řekl?

Shrnutí

Zkušenost nového narození je prvotní pečeti Ducha svatého. Božím cílem je duchovně připravit svůj lid tak, aby v srdci každého jednotlivce panoval Duch svatý se světlem pravdy. Pak dá Bůh svým věrným pečeť Ducha aby mohli na věky náležet Kristu.

Západ slunce 19.19

Pozdní déšť

Jer 5,18-31; Joel 2,28-32; Zj 18,1-5

Základní text

„Potom jsem viděl jiného anděla, jak s velikou mocí sestupuje z nebe; a země byla ozářena jeho slávou.“ (Zj 18,1)

Základní myšlenka

Pozdní déšť je vylití Ducha svatého s velikou mocí. Tento dar připravuje církev na hlásání evangelia v závěru dějin a na čas soužení.

Pozdní déšť připravuje Boží lid na příchod Krista. „Pozdní déšť padající na konci období připravuje obilí ke žni... Žeň znamená dokončení díla Boží milosti v člověku. Mocí Ducha svatého se mění charakter člověka podle Božího vzoru. Je třeba, abychom byli úplně proměněni v podobu Krista.

Je to Bůh, kdo zahajuje dílo a on ho také dokončí, když člověk dosáhne plnosti v Kristu. Nesmí být však zanedbána milost představovaná raným deštěm. Pouze ti, kteří žijí ve světle, dostanou větší světlo. Pokud nebudeme každý den rozvíjet naše křesťanské ctnosti, nepoznáme pak projevy Ducha svatého v pozdním dešti, který dopadne na srdce lidí a my to ani nezpozorujeme.“ (TM 506, 507)

Proč nebyl dosud seslán pozdní déšť?

(Jer 5,18-31)

1. Jaké zaslíbení a varování dal Bůh Izraelcům prostřednictvím Mojžíše?
5 Moj 11,13-17

Déšť je nepostradatelný pro zemědělství. Jak jsme studovali v úkole č. 8, Bůh zaslíbil raný a pozdní déšť na tak dlouho, dokud ho jeho lid bude poslouchat. Bůh se radoval z pokroku svého lidu a z jeho touhy plnit Boží vůli a prožívat pěkné společenství se svým Pánem.

2. Proč se Bůh prostřednictvím Jeremiáše obracel na Izraelce s tak tvrdými slovy pokárání? Jer 3,1-3; 5,18-31

Duchovní smilstvo bylo časté ve starém Izraeli. Vůdcové lidu se klaněli cizím bohům a rádcům. Nečestné jednání, sobecké ambice, manipulace druhých pro osobní prospěch, etická, morální a duchovní zvrácenost se v různých obměnách projevovala mezi Božím lidem. S bolestí v srdci Bůh říká: „Byla zadržena vláha, nepřišel podzimní déšť.“ (Jer 3,3) „Avšak tento lid má srdce umíněné a vzpurné, odešli z umíněnosti. Ani je nenapadlo říci: 'Bojme se Hospodina, svého Boha, který dává vydatný déšť, jarní i pozdní.'“ (Jer 5,23.24)

3. Jakou podnětnou radu dávali proroci těm, kteří toužili po pozdním dešti?
Oz 5,15.6,3; Joel 1,12- 18; 2,23.28

„Není nic, čeho by se satan bál více, než když Boží lid odstraňuje ze své cesty všechny překážky tak, že Bůh může seslat Ducha svatého na umdlévající církev... Když je cesta pro Božího Ducha připravena, požehnání přijde.. Odpadlíci a zlí duchové nemohou překazit Boží dílo nebo odstranit Boží přítomnost ze shromáždění věřících, pokud upřímně a s otevřeným srdcem vyznávají své hříchy a ve víře se dovolávají zaslíbení. Každé pokušení, každé protivenství, ať otevřené či skryté, může být odraženo 'ne mocí ani silou, nýbrž mým duchem , praví Hospodin zástupů'. (Zach 4,6)" (1 SM 124)

Kdy přijmeme pozdní dešť? (Joel 3,1-5)

- 1. Pokus se určit na základě proroctví Joele, kdy v dějinách bude seslán pozdní dešť? Joel 3,1-5**

Povšimni si, že Joel umísťuje pozdní dešť do doby před objevením znamení Kristova příchodu. (Joel 3,5)

- 2. Joel hovoří o temném dni „dříve než přijde Hospodinův den velký a hrozný“ (Joel 3,4). Kdy nastal temný den? Iz 13,9-11; Ez 32,5-8**

Izrael prožíval cenné zkušenosti ve dnech, kdy kvůli nevěrnosti lidu, bylo dovoleno nepřátelům, aby zaútočili. Tyto okamžiky byly předobrazem „dne Páně“, který nastane při druhém příchodu. Temnota místního charakteru předznamenávala temnotu, která přijde těsně před druhým příchodem Ježíše Krista. Historický temný den nastal 19. května 1780.

- 3. Srovnej Zj 6,11-17 s Joel 3,1-5.**

Joel umísťuje závěrečné vylití Ducha svatého těsně před událostí, které ohlásí příchod Ježíše Krista. Jan upozorňuje na spravedlivé, kteří zemřeli a byli ospravedlněni a na živé věřící, kteří dosáhli plnosti v Kristu. Jak vidíme v úkolu na minulý týden, když je Boží lid duchovně připraven, získává pečeť poslední doby. (Zj 7,1-3; 14,1-5) Joel i Jan hovoří o stejných událostech: Boží pečeť a pozdní dešť jsou dány těm, kteří se odvrátili od hříchu a odevzdali se působení Ducha svatého.

- 4. Jakým způsobem roste tvé přátelství s Ježíšem ve světle příprav na seslání pozdního deště?**

Pozdní déšť seslán na Boží lid (Joel 2,28.29)

1. Jaký zvláštní jev bude doprovázet seslání pozdního deště? Joel 2,28.29 (Srovnej se Skut 2.)

Staří i mladí, všichni Boží věrní na celém světě budou obdařeni duchovními dary, které je uschopní k tomu, aby mohli svědčit o Kristu. Jako v den letnic padnou bariéry a různá omezení, když Duch povede své věrné k tomu, aby zvěstovali ukřižovaného a vzkříšeného Krista těm, kdo umírají v hříchu.

2. Jaký význam má vylití Ducha pro duchovní život Božího lidu? 2 Kor 3,18 (Srovnej s Řím 8,1-4.29.)

Popisujíc účinek pozdního deště Ellen Whiteová napsala: „Počet strážných andělů kolem nich se zdvojnásobil a byli oděni brněním od hlavy až k patě. Pohybovali se podle přesného řádu jako oddíl vojáků. Výraz jejich tváří zračil protivenství, jež snášeli; bolestivý zápas, jímž prošli. Rysy obličeje měli staženy vnitřní úzkostí. Nyní na ně však dopadly paprsky světla a slávy nebes. Zvítězili. To v nich vyvolalo nejhlubší vděčnost a skutečnou radost.

Jejich počet se snížil. Někteří se zastavili na cestě a nepokračovali dál. Bezstarostní a lhostejní, kteří se nepřipojili k těm, jež byli odměněni vítězstvím a spasením, nezískali nic z toho a byli zanecháni v temnotě. Jejich místa byla okamžitě obsazena jinými, kteří se drželi pravdy.

Slyšela jsem mluvit mocná slova pravdy ty, kteří byli oděni v brnění. Mělo to velký vliv. Mnozí byli přivedeni k pravdě. Ženy prostřednictvím svých manželů, děti prostřednictvím svých rodičů. Upřímní, jimž bylo bráněno slyšet pravdu, se jí nyní dychtivě drželi. Spadl z nich veškerý strach o příbuzné. Hladověli a žíznilo po pravdě. Byla pro ně dražší a důležitější než život. Otázala jsem se, co způsobilo tuto velkou změnu. Anděl mi odpověděl: „Je to pozdní déšť, osvěžení přicházející od Pána, hlasité volání třetího anděla.“ (EW 271)

„Země byla ozářena jeho slávou“ (Zj 18,1)

1. Jak bude země „ozářena“ Kristovou slávou krátce před jeho příchodem? Zj 18,1

Řecké slovo překládané jako „sláva“ (doxa) se objevuje na 168 místech Nového zákona. Ve většině případů označuje slavný charakter Krista a Otce, jenž je dán těm, kteří věří. Podívejme se na několik příkladů:

Jan 1,14 Kristova sláva spočívá v jeho milosti a pravdě.

Jan 7,18 Kristova sláva je opakem lži.

Jan 17,22 Sláva Kristova charakteru spojuje učedníky

Řím 3,23 Boží sláva je opakem hříchu.

Řím 5,2-5 Radujeme se, protože můžeme mít podíl na Boží slávě.

1 Kor 10,31 Náš život má oslavovat Boha.

2 Kor 3,18 Sláva Kristova charakteru je nám dána Duchem svatým.

2 Kor 4,5.6 Kristova sláva vyzařuje z našich srdcí.

Ef 1,6 Boží sláva je jeho milost.

Ef 3,16.17 Bohatství Kristovy slávy je nám dáno skrze Ducha svatého.

Fil 1,11 Boží sláva zahrnuje „ovoce spravedlnosti“.

2 Tes 2,13.14 „Posvěcení Duchem“ ústí do „slávy našeho Pána Ježíše Krista“.

2 Petr 1,3 Božství je Kristova sláva.

Co je potom sláva, která má obestřít svět? Je to spravedlnost, svatost čistota, milost a božství Ježíše Krista. Kdo přinese tuto slávu světu? Duch svatý žije v těch, kteří přijali raný i pozdní déšť.

„Anděl, který vyhlásí třetí andělské poselství, osvítí celou zemi svou slávou. Předpovídá se zde dílo neobyčejně mocné, které se rozšíří po celém světě... Toto hnutí se bude podobat hnutí, jež se zrodilo o letnicích.

Velké dílo evangelia neskončí menším projevem Boží moci, než jakým se vyznačoval jeho začátek...

Služebníci Boží s osvětlenou tváří zářící svatým nadšením budou spěchat z místa na místo, aby všude ohlásili poselství z nebes. Tisíce hlasů budou šířit výstrahu po celé zemi.“ (VLB 436)

Poselství umocněné pozdním deštěm (Zj 18,2-5)

1. **Povšimni si zvláštních prvků evangelijního poselství, které budou přineseny na svět těmi, kdo přijali pozdní dešť. Zj 18,2-5**

Tato zpráva je opakováním poselství druhého anděla ze Zj 14,8. Moderní Babilón odpadl a odvrátil se od Boží pravdy především tím, že: 1) přijal falešný den bohoslužby; 2) přijal učení o nesmrtelnosti duše otevírající brány spiritismu; 3) odsunul do pozadí Kristovu službu jako prostředníka a obhájce. Poselství druhého a třetího anděla je spojeno s velkou výzvou církve světu. (Zj 14,9-12)

Není možné postavit se proti falešným učení moderního Babilóna bez pozitivního poselství prvního anděla ze Zj 14,6.7. „Věčné evangelium“ o spasení z víry v Ježíši Kristu je klíčovou zprávou, která má být přinesena světu v pozdním dešti. Kristus ukřižovaný, vzkříšený, vystoupil na nebesa, přimlouvá se za hříšníky; Kristus - nebeský soudce a obhájce, Pán soboty, přicházející Král. Toto jsou témata, která budou hlásána s opravdovostí Duchem naplněnými věřícími, kteří přijali pozdní dešť.

2. **Kdo je „můj lid“, který Bůh vyzývá, aby vyšel z Babilóna? (Zj 18,4)
Jan 10,16**
3. **Co nám říká podobenství o dělnících na vinici v souvislosti se zkušeností, kterou budou prožívat ti, kteří reagují na Boží výzvu? Mat 20,1-15**

„Přes duchovní tmou a přes odcizení se Bohu, které vládne v církvích, jež představují Babilón, je většina pravých následovníků Kristových právě v těchto církvích...

Zjevení 18 poukazuje na dobu, kdy po zavržení trojího varovného poselství ze Zjevení 14,6-12 dosáhne církev stavu, který předpovídá druhý anděl a kdy lid Boží, jenž bude stále v Babilóně, bude vyzván, aby se od církve oddělil. Toto poselství bude posledním, jehož se kdy světu dostane; a svůj úkol splní.“ (VLB 279, 280)

Doporučené studium

Ve světle minulých úkolů si prostuduj Zj 6,9; 8,5; 14,1-20; 17,1-6; 18,1-5. Přečti si kapitolu „Poslední varování“ v knize Vítězství lásky Boží (str. 430-436). Zamysli se nad následujícím schématem:

UDÁLOSTI PŘED DRUHÝM PŘÍCHODEM KRISTA

Pozdní dešť

Zapečetění věrných

Konec doby milosti

Čas soužení

Konec předadventního soudu

Věřící vzati do nebe

Žijeme v době příprav, která vyústí v zapečetění věrných a seslání pozdního deště. Po vylití pozdního deště bude ještě krátké období, během něhož bude poselství konce hlásáno světu. Ti, kteří odpoví na Kristovu výzvu, získají pečeť Boží. Toto krátké období zapečetění bude skončeno spolu s časem soužení. Boží lid naplněný Duchem přečká dobu soužení. Přestože je Duch svatý uschopnil odolávat hříchu, satan se pokusí zmalomyslnět věrné myšlenkou, že jako bývalí hříšníci nemohou být zachráněni. Když skončí doba soužení, objeví se na nebi a na zemi závěrečná znamení Kristova příchodu. Ježíš přijde, zničí bezbožné a své věrné přemístí do svého nebeského království.

Shrnutí

Když Boží lid dovolí Ježíši Kristu, aby připravil jejich srdce, bude seslán pozdní dešť. Toto závěrečné neopakovatelné vylití Ducha svatého na Boží církve přijde krátce před koncem doby soužení a posledními událostmi dějin tohoto světa. Když Boží lid přijme pozdní dešť, bude odrážet Kristův charakter. Naplnění Duchem ponесou varovné poselství konce.

Západ slunce 19.04

Svědectví Ducha

Luk 4,16-21; Skut 1,8; 1 Jan 4,13-15; Zj 18,1-5; Dan 12,3

Základní text

„Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi.“ (Mat 10,32)

Základní myšlenka

Můžeme být vedeni Duchem svatým ke svědectví jako byl Ježíš a první křesťané. Raný a pozdní déšť nás zmocňuje účinně svědčit.

Jednoho dne, když byl kazatel na návštěvě u jedné ženy a společně studovali Bibli, vešel do pokoje mladý muž s cigaretou v ruce. Žena představila kazateli svého syna, který velmi neochotně podal kazateli ruku a odešel z místnosti. Ve vedlejším pokoji však slyšel, co kazatel říká a byl tím hluboce zasažen. O několik týdnů později v době oběda zazvonil v bytě kazatele telefon. „Pane kazateli,“ řekl hlas, „já jsem Pavel.“ „Ano, my jsme se setkali před několika týdny!“ Chlapec se otevřeně a přímočaře zeptal: „Pane kazateli, jak mohu zvítězit nad hříchem?“ Kazatel stručně odpověděl na otázku na základě několika biblických textů a pronesl slova povzbuzení. Pavel se vzápětí otázel: „Pane kazateli, přišel byste do mého bytu a studoval se mnou Bibli, jako jste přišel k mé matce?“ „Samozřejmě,“ odpověděl kazatel. Příští pátek večer byl u Pavla. Jak Duch svatý postupně promlouval k Pavlovi, ten naslouchal jeho hlasu a šel za ním. Zanedlouho byl pokřtěn.

Ježíš byl veden Duchem svatým (Luk 4,16-22)

1. Na čem zakládal Ježíš svou duchovní moc a sílu? Jaký cíl měla Ježíšova služba? Skut 10,38; Luk 4,16-21

Jako člověk Ježíš podřídil svou službu vůli Otce. Řekl: „Skutky, jež mi otec svěřil, abych je vykonal. Tyto skutky, které činím, svědčí o tom, že mě Otec poslal.“ (Jan 5,36) Jako Otec řídil Ježíšovu práci prostřednictvím Ducha svatého, tak povede i nás. Ježíš měl božskou přirozenost, která ho stavěla na roveň s Otcem. (Jan 5,18; 8:58) Zvolil si však cestu ponížení. Nejlepším příkladem svědka pro druhé je Ježíš.

2. Na základě známého příběhu se zamysli nad tím, jak Ježíš postupuje při vedení těch, kteří se mu oddají. Jan 4,4-38

- 1) Ježíš se zdržoval tam, kde chodili lidé. Je to prosté, pokud chceme oslovit nevěřící, musíme jít tam, kde jsou. V úvodním příběhu byl kazatel v místě, kde bylo možné setkat se s Pavlem. Tento mladý muž by patrně nepřijal pozvání na bohoslužbu.
- 2) Ježíš požádal samařskou ženu o vodu. Pokusil se prolomit předsudky a vzbudit důvěru. To poslední, co by od Žida mohla očekávat, bylo, aby ji o něco požádal. Abychom přivedli druhé ke Kristu, musíme získat jejich přátelství a důvěru.
- 3) Ježíš použil vodu jako symbol věčného života, který ženě nabízel. Taktně ji vedl krok za krokem od tělesných potřeb až k nejhlubším duchovním potřebám. K lidem musíme přistupovat po cestě, která je pro ně nejschůdnější.
- 4) Ježíš obviňuje ženu slovy: „Jdi, zavolej svého muže a přijď sem!“ (Jan 4,16) Ne vždy jsou nám známy podrobnosti ze života druhého člověka tak, jak je znal Ježíš, ale naším úkolem je citlivě ukázat na jejich duchovní potřeby.
- 5) Ježíš ženu vedl, aby ho přijala jako Mesiáše. Jaká je to přednost představovat toužícím srdcím Krista, který zemřel za jejich hříchy!

První křesťané byli vedeni Duchem (Skut 1,8)

1. Jak uschoopil Duch svatý první křesťany ke svědectví o Kristu? Skut 1,4.5.8; 2,4.11

Ježíš slíbil dar Ducha svatého jako moc ke svědectví. V den letnic byly dány duchovní dary včetně daru hovořit jazyky, aby ulehčily vydávání svědectví. Bůh miloval svět, a proto poslal své učedníky, aby přiváděli lidi k němu. Duch svatý zastupuje Krista. (Jan 15,26; 16,14) Přítomnost Ducha svatého v našem srdci je nejlepším předpokladem vítězství.

2. Když byl Petr předveden před Sanhedrin, jaké svědectví vyslovil z popudu Ducha svatého? Skut 4,5-12

Okolnosti mohou být nepříznivé, můžeme být pronásledováni pro svou víru, ale Ježíš říká: „Když vás obžalují, nedělejte si starosti, jak a co budete mluvit; neboť v tu hodinu vám bude dáno, co máte mluvit. Nejste to vy, kdo mluvíte, ale mluví ve vás Duch vašeho Otce. (Mat 10,19.20) Toto nádherné zaslíbení se splnilo Petrovi a mnoha dalším křesťanům, kteří se nebáli hovořit o svém Pánu.

Ježíš Kristus byl středem jejich poselství. Petr neváhal připomenout vůdcům Izraele, že to byli oni, kdo Krista ukřižovali. Je pro ně však ještě naděje, pokud uvěří. „V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“ (Skut 4,12)

3. Jak se projevila Ježíšova velekněžská modlitba (Jan 17,20-23) v rané církvi? Skut 4,31-37

Ježíš ve své modlitbě prosil o to, aby jednota mezi učedníky byla svědectvím o Boží moci a lásce. To by umožnilo Duchu svatému měnit lidské životy a nahrazovat nenávisť a sváry láskou a spoluprací.

Svědectví Ducha (1 Jan 4,13-15)

1. Proč je důležité vyznávat před druhými, že Ježíš je Pán? Mat 10,32; Řím 10,9.10

Svědectvím nezískáme spasení. Podstatné však je, že jsme ochotni svědčit, což ukazuje, že v našem srdci vládne Duch svatý. Apoštol Jan objasňuje tuto otázku krásným duchovním pohledem: „Že zůstáváme v něm a on v nás, poznáváme podle toho, že nám dal svého Ducha. A my jsme spatřili a dosvědčujeme, že Otec poslal Syna, aby byl Spasitelem světa. Kdo vyzná, že Ježíš je Syn Boží, v tom zůstává Bůh a on v Bohu.“ (1 Jan 4,13-15)

Pokud je pánem našeho života Duch svatý, naším cílem je šířit poselství o Kristu.

Následující biblické texty jsou velmi důležité v souvislosti s naším úsilím vydávat svědectví:

- 1) Potřebujeme pozdní déšť (Luk 24,49): „Kdyby po něm všichni toužili, byli by všichni naplněni Duchem... Kde se mysl zabývá věcmi méně významnými, tam se nedostává božské moci, která je nezbytná pro růst a rozkvět církve a která s sebou přináší všechna ostatní pozehnání ač se nabízí v neomezeném množství.“ (SA 35)
- 2) Máme být příkladem Kristovy svatosti (Fil 2,1-11): „Zrcadlí tvůj charakter Krista? Můžeš hovořit s posvěcujícím vlivem pravdy jako Ježíš? Co vidíš, co víš o moci Kristově? Toto je druh svědectví, k němuž nás Pán povolává.“ (GW 273)
- 3) Pouze Kristovo svědectví má být kázáno (Mat 28,20): „Učedníci měli učit tomu, čemu je učil Kristus. Kristovo učení zahrnuje všechno, co řekl Kristus, a to nejen svými ústy, ale i skrze všechny proroky a učitele Starého zákona. Není v něm obsaženo žádné učení, jež pochází od člověka. Není v něm místa pro lidské tradice, smyšlenky a úsudky, ani pro ustanovení, která vydala církev.“ (TV 582)
- 4) Vydáváme-li svědectví, je nám dána ještě větší moc Ducha (Ef 5,18): „Nemusíme mít plnost Ducha Božího, ale modlitbou a vírou můžeme postupně získat více Ducha.“ (TM 508)

Svědectví pod vlivem pozdního deště (Zj 18,1-5)

Pozdní déšť bude největším vylitím Ducha svatého, jaké kdy bylo. Boží lid dostane moc ke svědectví jako nikdy dříve.

Prostuduj si následující biblické texty v souvislosti s komentářem Ellen Whiteové:

- 1) Zj 18,1-5 — Pozdní déšť připravuje Boží lid na závěrečnou výzvu trojan-dělského poselství a na události, které budou následovat — ukončení doby milosti, čas soužení a příchod Ježíše Krista: „Jelikož končí dílo spasení, na zem přijde soužení a národy budou plny zloby, protože nebudou schopni zabránit třetímu andělu, aby vykonal, co vykonat má. V určený čas bude seslán 'pozdní déšť' — osvěžení z Boží přítomnosti — aby umocnil hlasité volání třetího anděla a připravil svaté na dobu soužení a sedmi ran, které dopadnou na svět. (EW 85, 86)
- 2) Zj 18,1 — Pozdní déšť bude hojnější, než o letnicích: „Vylití Ducha ve dnech apoštolských bylo ‚prvním deštěm‘ a jeho výsledky byly slavné. Druhý déšť však bude ještě vydatnější.“ (TV 583)
- 3) Joel 2,28.29 — Pozdní déšť bude mocí k otevřenému hlásání poselství: „Služebníci Boží s osvětlenou tvář, zářící svatým nadšením, budou spěchat z místa na místo, aby všude ohlásili poselství z nebes. Tisíce hlasů budou šířit výstrahu po celé zemi.“ (VLB 436)
- 4) Mar 16,17.18 — Budou se dít zázraky: „Budou se dít divy, nemocní budou uzdraveni, znamení a zázraky budou provázet věřící.“ (VLB 436)
- 5) Jan 4,35; Gal 6,9 — Mnozí odpovědí a jejich životy budou změněny: „Pa-prsky světla pronikají nyní všude, pravdu lze vidět v její nahotě a upřímní synové Boží lámou pouta, která je drží. Rodinné svazky a církevní vztahy nemají moci, aby je zadržely. Pravda má větší cenu než všechno ostatní. Navzdory silám, které se spojí proti pravdě, postaví se velké množství lidí na stranu Páně.“ (VLB 436)

Odměna pro Kristovy věrné svědky (Dan 12,3)

1. Co učí následující texty o odměně pro Kristovy věrné svědky?

Žalm 126,6 _____

Dan 12,3 _____

Mat 25,31-40 _____

1 Kor 3,8 _____

Příslovy oplývají ujištěními pro ty, kteří složili svou plnou důvěru v Krista.

Ježíšův obraz o posledním velkém soudu (Mat 25,31-40) zdůrazňuje význam konání skutků milosti v praxi. Svědectví neznamena pouze hovořit o pravdě, ale také konat skutky lásky, které jsou v souladu s duchem Kristova evangelia.

2. Jaká vidění o radosti a znovusjednocení popisuje Jan ve Zj 15,2-4; 20,4; 22,4?

Osvobození a radost Kristových následovníků bude úměrná jejich zápasu. Ti, kteří hlásají Kristovo poselství konce, získají vítězství nad „šelmou a jejím obrazem a číslem jejího jména“ (Zj 15,2). Jsou taženi blíže k Pánu, získávají vítězství nad hříchem a hlásají světu poselství tváří v tvář protivenství. Přijetím pozdního deště získali duchovní kvalifikaci a štít proti pokušením satana. Jejich největší radostí bude setkat se se svým Spasitelem, spatřit jeho tvář, slyšet jeho hlas a sdílet s ním věčnost v nebi.

3. Jsi připraven na úkoly, které budou předcházet slíbené odměně?

Doporučené studium

Jako připomínku věčného domova, jenž Pán připravil pro své věrné, si přečti Zj 21,22 a kapitolu „Jděte a učte všechny národy“ v knize Touha věků.

„Ruka věčného Boha se vztahuje i k tomu nejslabšímu člověku, který se k němu obrací o pomoc. I ty nejvzácnější hodnoty světa pomínou, ale člověk, který žije pro Boha, bude žít s Bohem... Město Boží otevře své zlaté brány každému, kdo se zde na zemi naučil spoléhat na Boží vedení a moudrost, útěchu a naději v nedostatku a v soužení. Uvítá ho tam zpěv andělů a strom života pro něj ponese ovoce. „I kdyby ustoupily hory a zakolísaly pahorky, moje milosrdenství od tebe neodstoupí a smlouva mého pokoje kolísat nebude, praví Hospodin, tvůj slitovník“ (Iz 54,10).“ (MB 75)

Diskuzní otázky

1. Kdyby se tě někdo zeptal, jak využíváš duchovní dary ve službě Kristu, jak bys odpověděl?
2. Jak může tvůj sbor pomoci kazateli při pastorační a evangelizační práci?
3. Někteří členové sboru se více soustřeďují na své vlastní tělesné, citové a duchovní zájmy, než na potřeby druhých. Jak bys je na to taktně upozornil?
4. Jak lze lépe spojit bohoslužby se získáváním nových přátel?

Shrnutí

Jako se Ježíš a první křesťané poddali vedení Ducha svatého ve své svědecké službě, tak máme činit i my. Když denně přijímáme obnovující moc raného deště, připravujeme se na pozdní déšť a na závěrečný úkol — ukázat světu Krista.

Západ slunce 17.48

Použité zkratky knih E. G. Whiteové

1BC	The Seventh-day Adventist Commentary
CK	Cesta ke Kristu
CT	Counsels to Parents, Teachers, and Students
ChS	Christian Service
EW	Early Writings
GW	Gospel Worker
KP	Kristova podobenství
MB	Myšlenky z hory blahoslavenství
MH	The Ministry of Healing
PK	Proroci a králové
PP	Patriarchové a proroci
SA	Skutky apoštolů
SD	Sons and Daughters of God
1SM	Selected Messages
TM	Testimonies to Ministers
TV	Touha věků
V	Výchova
VLB	Vítězství lásky Boží
WM	Welfare Ministry

Poznámky k údajům o západu slunce

Údaje o západu slunce jsou převzaty z počítačového programu, který pro naši církev připravila Hvězdárna a planetárium Praha. Časové údaje odpovídají oblasti Středních Čech. Pro upřesnění západu slunce v jiných oblastech je třeba k uvedeným údajům připočítat nebo odečítat v jednotlivých městech přibližně minut:

Cheb +9

Karlovy Vary +6

Píseň +5

Ústí nad Labem +2

Pardubice -7

Brno -9

Přerov -12

Vsetín -14

Ostrava -16

Jablunkov -17

Sbírky v 3. čtvrtletí 1995

Misijní dary jsou určeny na provozní náklady Teologického semináře.

Dary 13. soboty budou sloužit na stavební projekty modliteben v Českém sdružení.

Zvláštní sbírky:

1. a 8. července budeme mít příležitost přispět na výstavbu budovy nakladatelství Advent–Orion v Martině.

Témata přímluvných modliteb

3. čtvrtletí 1995

Muslimské oblasti a Portugalská unie

1. Globální misie
2. Boží dílo mezi muslimy
3. Boží dílo v Portugalské unii
Počet obyvatel: 10 393 000
Sborů: 100
Členů: 7 656
4. Práce na Azorských ostrovech